บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแยกเป็น 2 วิธี คือ.-

1. แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ
   1.1 ใช้สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยและได้เดินทางมาเชียงใหม่ในช่วงปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี พ.ศ. 2541 - 2542
   1.2 ใช้สำหรับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในระดับผู้ปฏิบัติงาน
   1.3 ใช้สำหรับบุคคลตามข้อ 1.2 ในระดับผู้บริหารหน่วยงาน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) และสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นลำดับดังนี้

แบบสอบถามแบบที่ 1

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย : เชียงใหม่
4. ทัศนะและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ และต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
5. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล ต่อข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ ต่อความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ และต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
6. ทดสอบสมมุติฐานในการศึกษา

7. ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999

แบบสอบถามแบบที่ 2

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล
2. ทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในระดับผู้ปฏิบัติงานต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
3. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล ต่อทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
4. ทดสอบสมมุติฐานในการศึกษา
5. ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการปฏิบัติตามนโยบายตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542 Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999

แบบสอบถามแบบที่ 3

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล
2 ทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในระดับผู้บริหาร ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของระดับผู้บริหาร ในการปฏิบัติตามนโยบายตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542 Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999

4. บทสัมภาษณ์ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบปลายเปิดเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มารวมรวมจัดหมวดหมู่และนำมา ผนวกกับส่วนที่ 3 ของแบบสอบถาม แบบที่ 3 ที่ได้ดำเนินการแล้ว นำมาประมวลผลเสนอในเชิงพรรณนาตามข้อเท็จจริง

4.1 แบบสอบถามแบบที่ 1

4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด สามารถจำแนกข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลำดับดังนี้

ตารางที่ 1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	119	59.50
หญิง	81	40.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย ส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 59.50 ส่วนเพศหญิงมีเพียงร้อยละ 40.50

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

ตารางที่ 2 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16 - 27 ปี	77	38.50
28 - 38 ปี	67	33.50
39 - 50 ปี	29	14.50
51 - 61 ปี	12	6.00
62 ปี ขึ้นไป	15	7.50
รวม	200	100.00

* อายุเฉลี่ย 34.67 หรือประมาณ 35 ปี

* อายุต่ำสุด 16 ปี อายุสูงสุด 92 ปี

ตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย พบว่ามีอายุเฉลี่ยประมาณ 35 ปีโดยมีช่วงอายุ ระหว่าง 16 - 27 ปี มากที่สุด ร้อยละ 38.50 อายุ ระหว่าง 27 - 38 ปี มากเป็นอันดับ 2 ร้อย ละ 67.00 และอายุระหว่าง 51 - 61 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 6.00

ตารางที่ 3 สถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	148	74.00
สมรส	38	19.00
หย่าร้าง-หม้าย	14	7.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 74.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 19.00 และสถานภาพหม้ายและหย่าร้างจำนวนน้อยเพียง ร้อยละ 7.00

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถม -มัธยมศึกษาตอนต้น	14	7.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย - อนุปริญญา	86	43.25
ปริญญาตรีขึ้นไป	99	49.75
รวม	199	100.00

*ไม่ตอบ จำนวน 1 ราย

ตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาจำนวน 199 ราย พบว่ามีการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 49.75 รองลงมาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา ร้อยละ 43.25 และอยู่ในระดับ ประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยที่สุด ร้อยละ 7.00

ตารางที่ 5 อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	11.50
นักธุรกิจ/ลูกจ้างเอกชน	99	49.50
เกษียณอายุ	20	10.00
ไม่ประกอบอาชีพ	58	29.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย พบประกอบอาชีพในภาคเอกชนได้แก่ประกอบธุรกิจและทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 49.50 รองลงมาคือไม่ประกอบอาชีพ จำนวนร้อยละ 29.00 (ตรวจสอบแล้วส่วนมากเป็นนักศึกษา และผู้ที่มีรายได้จากเงินฝากประจำ การลงทุนในหุ้นระยะยาว และการมีอสังหาริมทรัพย์ให้เช่า) ส่วนมีอาชีพการทำงานในภาคราชการ/รัฐวิสาหกิจ และผู้ที่มีรายได้จากการเกษียณอายุนั้นมีจำนวนน้อย คือร้อยละ 11.50 และ ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ระดับรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30,000 บาท	36	23.70
30,001 - 60,000 บาท	51	33.60
60,000 - 90,000 บาท	31	20.40
90,001 -120,000 บาท	12	7.90
120,001 บาท ขึ้นไป	22	14.40
รวม	152	100.00

* รายได้เฉลี่ย 74,280.538 บาท ต่อเดือน (Mean)

* รายได้ต่ำสุด 2,520 บาท(Minimum) รายได้สูงสุด 720,000 บาท (Maximum)

*ไม่ตอบแบบตอบ จำนวน 48 คน

ตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ จำนวน 152 ราย พบว่ามีรายได้เฉลี่ยประมาณ 74,300 บาท ต่อเดือน และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 ถึง 60,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 33.60 กลุ่มที่มีรายได้อยู่ในระดับสองใกล้เคียงกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท ต่อเดือนและกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 60,001 ถึง 90,000 บาทต่อเดือน คือร้อยละ 23.70 และ 20.40 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำสุดคือกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 90,001 ถึง 120,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 12.00

สำหรับผู้ไม่ให้ข้อมูลเรื่องรายได้มีจำนวนสูงถึง 48 ราย ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นกลุ่มเดียวกับที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพว่าไม่ประกอบอาชีพหรืออาชีพอื่นๆ ซึ่งส่วนมากเป็นนักศึกษา และไม่ได้ประกอบอาชีพอื่นใด

ตารางที่ 7 ประเทศ/สัญชาติ

ประเทศ/สัญชาติ	จำนวน	ร้อยละ
1. สหราชอาณาจักรอังกฤษ	45	22.50
2. สหรัฐอเมริกา	33	16.50
3. เครือรัฐออสเตรเลีย	16	8.00
4. แคนาดา	15	7.50
5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	15	7.50
6. ราชอาณาจักรนอร์เวย์	9	4.50
7. สาธารณรัฐอิตาลี	6	3.00
8. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	6	3.00
9. สาธารณรัฐฝรั่งเศษ	5	2.50
10. ราชอาณาจักรสวีเดน	5	2.50
11. สมาพันธ์รัฐสวิส	5	2.50
12. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	4	2.00
13. รัฐอิสราเอล	4	2.00
14. ราชอาณาจักรเบลเยียม	3	1.50
15. สาธารณรัฐไอร์แลนด์	3	1.50
16. ญี่ปุ่น	3	1.50
17. มาเลเซีย	3	1.50
18. สหภาพพม่า	3	1.50
19. ฟิลิปปินส์	3	1.50
20. สาธารณรัฐออสเตรีย	2	1.00
21. นิวซีแลนด์	2	1.00
22. สาธารณรัฐสิงคโปร์	2	1.00
23. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	1	.50
24. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	1	.50

ตารางที่ 7 ประเทศ/สัญชาติ (ต่อ)

ประเทศ/สัญชาติ	จำนวน	ร้อยละ
25. สาธารณรัฐฟิลิปินส์	1	.50
26. เขตปกครองพิเศษฮ่องกง(สาธารณรัฐ-ประชาชนจีน)	1	.50
27. ปากีสถาน	1	.50
28. สาธารณรัฐโปรตุเกส	1	.50
29. ราชอาณาจักรสเปน	1	.50
30. อาณาจักรรัฐฟิจิ	1	.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัญชาติจำนวน 200 ราย รวม 30 ประเทศ โดยประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ผู้ประเทศ สาธาณรัฐอังกฤษ ร้อยละ 22.50 รองลงมาได้แก่ประเทศ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 16.50 อันดับสาม ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย ร้อยละ 8.00 และอันดับสี่มีอยู่ 2 ประเทศคือ แคนาดา และ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ร้อยละ 7.50 เท่ากัน และละประเทศที่เดินทางมาเที่ยวน้อยสุด ร้อยละ .50 มีอยู่ 8 ประเทศ

สรุป สำหรับข้อมูลพื้นฐานทั่วๆไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่ในช่วงที่ประเทศไทยได้จัดให้มีโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ปรากฏว่า เป็นเพศชายมากกว่า ถึงร้อยละ 59.50 มีอายุเฉลี่ย 35 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 74 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากถึงร้อยละ 49.75 ประกอบอาชีพในภาคธุรกิจ ได้แก่นักธุรกิจและลูกจ้างเอกชน ถึงร้อยละ 49.50 มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 74,300 บาท ต่อเดือน และยังปรากฏผู้มีรายได้น้อยคือรายได้ต่ำสุดที่ปรากฏ เท่ากับ 2,520 บาท ต่อเดือน ตรวจสอบจากแบบสอบถามปรากฏว่าเป็นผู้มีสัญชาติพม่า โดยเมื่อนำแบบสอบถามแบบทั้งหมดมาแยกสัญชาติแล้ว ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 สัญชาติ โดยเป็นผู้ที่ภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดได้แก่กลุ่มที่เดินทางมาจากสหราชอาณาจักรอังกฤษ ร้อยละ 22.50

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 8 จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเทศไทยโดยประมาณต่อการมาหนึ่งครั้ง

จำนวนเงิน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	43	23.80
50,001 - 100,000 บาท	71	39.20
100,001 - 150,000 บาท	31	17.10
150,001 - 200,000 บาท	14	7.70
200,001 บาท ขึ้นไป	22	12.20
รวม	181	100.00

* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 112,518.76 บาท (Mean)
* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยต่ำสุดประมาณ 9,000 บาท (Minimum)
* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยสูงสุดประมาณ 2,000,000 บาท (Maximum)
*ไม่ตอบแบบตอบ จำนวน 19 คน

ตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยโดยประมาณ จำนวน 181 ราย พบว่ามีจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเทศไทย เฉลี่ยโดยประมาณ 112,500 บาท และเมื่อแบ่งเป็นกลุ่มจำนวน 5 กลุ่ม แล้ว พบว่ากลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเทศไทยสูงสุดได้แก่ กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยโดยประมาณระหว่าง 50,001 ถึง 100,000 บาท ร้อยละ 39.20 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยต่ำกว่า 50,000 บาท ร้อยละ23.80 และกลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยประมาณระหว่าง 150,001 ถึง 200,000 บาท ร้อยละ7.70

ตารางที่ 9 การนำเงินเข้าจำแนกตามประเทศ

ประเทศ/สัญชาติ	เงินนำเข้า (ร้อยละ)	จำนวนเงิน(บาท)
1. สหราชอาณาจักรอังกฤษ	24.40	4,969,279
2. สหรัฐอเมริกา	18.50	3,767,691
3. เครือรัฐออสเตรเลีย	8.90	1,812,565
4. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	8.90	1,812,565
5. แคนาดา	7.70	1,568,174
6. ราชอาณาจักรนอร์เวย์	5.40	1,099,758
7. สาธารณรัฐฝรั่งเศษ	3.00	610,977
8. ราชอาณาจักรสวีเดน	3.00	610,977
9. สาธารณรัฐอิตาลี	2.40	488,782
10. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	2.40	488,782
11. สมาพันธ์รัฐสวิส	2.40	488,782
12. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์	1.90	366,586
13. ราชอาณาจักรเบลเยียม	1.90	366,586
14. ญี่ปุ่น	1.90	366,586
15.สาธารณรัฐฟินแลนด์	1.90	366,586
16. ที่นำเงินเข้าน้อยที่สุด 9 ประเทศ (.60 x 9= 5.40)	5.40	
รวม	100.00	

* จำนวนเงินนำเข้ารวม 20,365,896 บาท

ตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินนำเข้ามาใช้จ่ายในประเทศ เพียง 181 คน ปรากฏ จำนวน 15 ประเทศ จากจำนวน 30 ประเทศที่ได้แสกงดังตารางที่7 คิดเป็นเงินโดยรวม 20,365,896 บาท เมื่อนำมาทำความสัมพันธ์แล้วพบว่า สาธารณอังกฤษ นำเงินเข้ามาใช้จ่ายสูงสุด ร้อยละ 24.40 สำหรับประเทศที่

นำเงินมาใช้จ่ายน้อยสุด ร้อยละ .60 มีอยู่จำนวน 9 ประเทศ ไม่ได้แสดงในตาราง ส่วนมากเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ประเทศละ 1 คน

ตารางที่ 10 จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเชียงใหม่โดยประมาณต่อวัน

จำนวนเงิน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4,000 บาท	39	21.40
4,001 - 8,000 บาท	83	45.60
8,001 - 12,000 บาท	23	12.60
12,001 - 16,000 บาท	16	8.80
16,001 บาท ขึ้นไป	21	11.60
รวม	182	100.00

* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในเชียงใหม่โดยเฉลี่ยประมาณ 1,655.06บาท (Mean)
* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยต่ำสุดประมาณ 100 บาท (Minimum)
* เงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยสูงสุดประมาณ 23,000 บาท (Maximum)
*ไม่ตอบแบบตอบ จำนวน 18 คน

ตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในเชียงใหม่ต่อวันโดยประมาณ จำนวน 182 ราย พบว่ามีจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเชียงใหม่เฉลี่ยโดยประมาณ 1,655 หรือประมาณ 1,670 บาท และเมื่อแบ่งเป็นกลุ่มจำนวน 5 กลุ่ม แล้ว พบว่ากลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเชียงใหม่สูงสุดได้แก่ กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในเชียงใหม่โดยประมาณระหว่าง 4,001 ถึง 8,000 บาท ร้อยละ 45.60 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในเชียงใหม่ต่ำกว่า 4,000 บาท ร้อยละ21.40 และกลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในเชียงใหม่น้อยที่สุดได้แก่กลุ่มที่คาดว่าจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวโดยประมาณระหว่าง 12,001 - 16,000 บาท ร้อยละ 8.80

กลุ่มผู้ที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายต่อวันในเชียงใหม่มีจำนวน 18 ราย พบว่าเป็นกลุ่มเดียวกับที่ไม่ให้ข้อมูลเรื่องเงินที่คาดว่าจะใช้จ่ายในประเทศไทยต่อการมาเที่ยวหนึ่งครั้ง ซึ่งมีจำนวนปรากฏ 19 รายตามตารางที่ 8

ตารางที่ 11 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมาประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	ประเทศไทย				เชียงใหม่			
	จำนวน		รวม	เฉลี่ย	จำนวน		รวม	เฉลี่ย
	คน	ร้อยละ	ครั้ง	ต่อคน	คน	ร้อยละ	ครั้ง	ต่อคน
เคยเดินทางมา	123	61.50	602	4.89	109	54.50	392	3.59
ไม่เคยเดินทางมา	77	38.50			91	45.50		
รวม	200	100.00			200	100.00		

ตารางที่ 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เคยเดินทางมาประเทศไทยมากกว่าไม่เคยเดินทางมาประเทศไทย โดยจำนวนผู้ที่เคยเดินทางมาประเทศไทยร้อยละ 61.50 และไม่เคยเดินทางมาประเทศไทย ร้อยละ 38.50 และยังพบว่าเป็นผู้ที่เดินทางมาแล้วเป็นส่วนใหญ่โดยเคยเดินทางมาประเทศไทยมากกว่า 1 ครั้ง เฉลี่ยต่อคนที่เคยเดินทางมาเท่ากับจำนวนประมาณ 5 ครั้งต่อคน

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เคยเดินทางมาเชียงใหม่มากกว่าไม่เคยเดินทางมาเชียงใหม่ โดยเคยเดินทางมาเชียงใหม่ ร้อยละ 54.50 และไม่เคยเดินทางมาเชียงใหม่ ร้อยละ 45.50 และยังพบว่าเป็นผู้ที่เคยเดินทางมาก่อนแล้ว ส่วนมากเคยเดินทางมาเชียงใหม่มากกว่า 1 ครั้ง โดยเฉลี่ยต่อคนที่เคยเดินทางมาเท่ากับ จำนวนประมาณ 4 ครั้งต่อคน

ตารางที่ 12 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาประเทศไทย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องบิน	183	91.50
รถไฟ	7	3.50
รถยนต์	9	4.50
เรือ	1	.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 11 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เดินทางมาประเทศไทยโดยทางเครื่องบินมากที่สุด ร้อยละ 91.50 และเดินทางมาทางเรือน้อยที่สุด ร้อยละ.05

นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยเครื่องบิน ได้ให้ความร่วมมือตอบชื่อของสายการบินที่ใช้บริการ โดยพบว่าเดินทางมาประเทศไทย โดยได้โดยสารสายการบินแยกเป็นจำนวน 27 สายการบิน และพบว่าเดินทางโดยสายการบินไทยถึงจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.50

ตารางที่ 13 ความนิยมมีผู้ร่วมเดินทาง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางเพียงลำพัง	108	54.00
เดินทางโดยมีเพื่อนร่วมเดินทาง	92	46.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 13 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เดินทางมาประเทศไทยเพียงลำพัง จำนวนร้อยละ 54.00 มากกว่า การนิยมมีเพื่อนร่วมเดินทาง ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 46.00

ตารางที่ 14 ความนิยมในการใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	134	67.00
ไม่ใช้	66	33.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 14 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เดินทางมาประเทศไทยโดยได้ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว จำนวนร้อยละ 67.00 มากกว่า ที่จะไม่ใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยว ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 33.00

สรุป ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้นำเงินเข้ามาใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเทศไทยโดยเฉลี่ยต่อคน/ต่อครั้ง เท่ากับ 112,500 บาท โดยมีผู้นำเงินมาใช้จ่ายในประเทศไทย ระหว่าง 50,001 ถึง 100,000 บาท สูงสุด ร้อยละ 39.20 และได้นำเงินมาใช้จ่ายในเชียงใหม่ ต่อวันเฉลี่ยประมาณ 1,670 บาท โดยมีผู้ใช้เงิน ระหว่าง 4,001 ถึง 8,000บาท ต่อวันสูงสุด ร้อยละ 45.60 และเป็นที่น่าสังเกตุว่ายังปรากฏค่าใช้จ่ายที่ต่ำมากในเชียงใหม่อยู่ คือใช้จ่ายเพียงวันละ 100 บาท นักท่องเที่ยวส่วนมากเคยเดินทางมาประเทศไทย ร้อยละ 61.50 ซึ่งมากกว่าไม่เคยเดินทางมา เฉลี่ยเคยเดินทางมาประเทศไทยแล้ว คนละประมาณ 5 ครั้ง และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้เคยเดินทางมาเชียงใหม่มาก่อนมากกว่า 1 ครั้งแล้วเหมือนกัน โดยเฉลี่ยเคยเดินทางมาแล้วประมาณ 4 ครั้งต่อคน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เลือกวิธีการเดินทางมาประเทศไทยทางเครื่องบินสูงสุด ร้อยละ 91.50 มีความนิยมเดินทางโดยลำพัง ร้อยละ 54.00 ซึ่งมากกว่าการเดินทางโดยมีเพื่อนร่วมทาง และนักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการของบริษัทท่องเที่ยวมากถึงร้อยละ 67.00

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย

ตารางที่ 15 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

รายการ	มี	ไม่มี	รวม
1. ก่อนเดินทางมาประเทศไทยท่านทราบหรือมีข้อมูลว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	74 37.00	126 63.00	200 100.00
2. การได้พบหรือการสังเกตุเห็นการว่ามีการปิดป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย บนยานพาหนะที่ใช้บริการเดินทางมาประเทศไทย	162 81.00	38 19.00	200 100.00
3. เจ้าหน้าที่บนยานพาหนะที่เดินทางมาประเทศไทยได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของปีรณรงค์ท่องเที่ยว	67 33.50	133 66.50	200 100.00

ตารางที่ 15 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน ก่อนเดินทางมาประเทศไทยไม่ทราบหรือไม่มีข้อมูลของประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย จำนวน ร้อยละ 63.00 มากกว่าทราบหรือมีข้อมูลของประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่เสริมปีท่องเที่ยวไทย ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 37.00 และ นักท่องเที่ยวได้พบหรือสังเกตุเห็นว่ามีป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทยบนยานพาหนะที่ใช้เดินทาง ร้อยละ 81.00 มากกว่า ผู้ที่ไม่ได้พบหรือสังเกตุเห็นว่ามีป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 19.00 อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามยังให้ข้อมูลว่าในระหว่างการเดินทางมาประเทศไทยเจ้าหน้าที่ของยานพาหนะไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยว ร้อยละ66.50 ซึ่งมากกว่าผู้ที่พบว่าเจ้าหน้าที่ของยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาประเทศไทย ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการปีรณรงค์ท่องเที่ยว ซึ่งมีเพียง ร้อยละ33.50

ตารางที่ 16 ความสามารถของสื่อโฆษณากิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

ประเภทของสื่อ	จำนวนครั้งที่ถูกเลือก	จำนวนคะแนนรวม	ร้อยละ
1. หนังสือประเภทต่าง ๆ	25	73	16.90
2. ภาพยนต์โฆษณา / โทรทัศน์ / วิทยุ	29	127	29.40
3. การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานในต่างประเทศ	17	73	16.90
4. อินเตอร์เน็ท	16	73	16.90
5. อื่น ๆ	21	86	19.90
รวม	108	432	100.00

*วิธีการให้คะแนนโดยให้นักท่องเที่ยวใส่อันดับความสำคัญของสื่อโฆษณาที่สามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวโดยทำให้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวไทยมากที่สุดเป็น อันดับ 1 และอันดับ 5 เป็นสื่อโฆษณาที่สามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวโดยทำให้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวไทยน้อยที่สุด และได้นำมาคิดค่าคะแนนโดยวิธีย้อนกลับตามลำดับความสำคัญ จากจำนวนตัวเลือก 5 ตัว โดยสื่อที่ถูกเลือกอันดับ 1 เท่ากับ 5 คะแนน ย้อนไปจนถึงสื่อที่ถูกเลือกอันดับ 5 เท่ากับ 1 คะแนน (ดูวิธีคิดหน้า 53)

ตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรณรงค์ท่องเที่ยวไทยจำนวน 74 คน จัดอันดับความสำคัญสื่อรวมทั้งหมด 108 ครั้ง เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความร่วมมือในการจัดอันดับเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 1.45 ครั้งต่อคน ในจำนวน 5 อันดับที่มีอยู่ และเมื่อได้ให้คะแนนตามความสำคัญของสื่อแล้ว นักท่องเที่ยวเห็นว่าสื่อเกี่ยวกับภาพยนต์โฆษณา / โทรทัศน์ / วิทยุ ทำให้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการรณรงค์ท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 มากที่สุด ร้อยละ 29.40 ส่วนสื่อเกี่ยวกับหนังสือประเภทต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานในต่างประเทศ และอินเตอร์เน็ท สามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวเท่ากัน ร้อยละ 16.90

ตารางที่ 17 จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวพักอาศัย

จำนวนวันพักอาศัย	ประเทศไทย		เชียงใหม่	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1 - 30 วัน	47	25.10	133	73.50
31 - 60 วัน	67	35.80	15	8.30
61 - 90 วัน	39	20.90	15	8.30
90 -120 วัน	16	8.60	5	2.80
120 วันขึ้นไป	18	9.60	13	7.10
รวม	187	100.00	181	100.00

* ข้อมูลจำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทย

- ไม่ตอบแบบสอบถาม 13 ราย
- จำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยเฉลี่ย 69.15 วัน (Mean)
- จำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยน้อยสุด 3 วัน (Minimum)
- จำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยสูงสุด 365 วัน (Maximun)

*ข้อมูลจำนวนวันที่พักอาศัยในเชียงใหม่เฉลี่ย 35.63 วัน (Mean)

- ไม่ตอบแบบสอบถาม 19 ราย
- จำนวนวันที่พักอาศัยในเชียงใหม่เฉลี่ย 35.63 วัน (Mean)
- จำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยน้อยสุด 1 วัน (Minimum)
- จำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยสูงสุด 300 วัน (Maximun)

ตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 187 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเวลาที่ท่องเที่ยวโดยพักอาศัยในประเทศไทย จำนวน 187 คน และเมื่อได้แบ่งเป็น 5 ช่วง แล้ว ปรากฏว่านักท่องเที่ยวได้พักอาศัยในประเทศไทย อยู่ในช่วง จำนวน 31 -60 วัน มากที่สุด จำนวนร้อย

ละ 35.80 และพักอาศัยในประเทศไทยน้อยที่สุดอยู่ในช่วง จำนวน 90 ถึง 120 วันขึ้นไป ร้อยละ 8.60

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 181 คน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเวลาที่ท่องเที่ยวโดยพักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ และเมื่อได้แบ่งเป็น 5 ช่วง แล้ว ปรากฏว่านักท่องเที่ยวได้พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในช่วง จำนวน 1 ถึง 30 วัน มากที่สุด จำนวนร้อยละ 73.50 และพักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่น้อยที่สุดอยู่ในช่วง จำนวน 90 ถึง 120 วัน ร้อยละ 2.80

จำนวนวันเฉลี่ยที่พักอาศัยในประเทศไทย 69 วัน และจำนวนวันพักอาศัยเฉลี่ยในจังหวัดเชียงใหม่ 35.63 วัน ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว คือเป็นผู้มีสิทธิพำนักอยู่ในประเทศไทยตามประเภทของประเภทวีซ่านักท่องเที่ยว (TOURIST VISA และ TRANSIT VISA)

พบว่า จำนวนผู้ที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวันที่พักอาศัยในประเทศไทยและจำนวนวันที่พักอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่ นั้นเป็นกลุ่มเดียวกัน

หมายเหตุ สาเหตุของค่าเฉลี่ยของการพักอาศัยในประเทศไทย และจังหวัดเชียงใหม่ มีอัตราสูง เนื่องจากการเก็บข้อมูลได้จัดเก็บจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่ง คือ

1. ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ประมาณ ร้อยละ 30
2. ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ (งานบริการขออยู่ต่อของคนต่างด้าว) ประมาณ ร้อยละ 50
3. จากผู้ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ประมาณ ร้อยละ 20

ดังนั้นจำนวนวันที่คาดว่าจะพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย และจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉลี่ยที่ปรากฏ คือ 69 วันและ 35 วัน ตามลำดับ นั้น จึงสูงกว่าข้อมูลที่ได้ปรากฏในงานวิจัยในงานที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยทั่วไป เพราะแหล่งเก็บข้อมูลส่วนใหญ่ อยู่ที่งานบริการขออยู่ต่อ ซึ่งมีถึงร้อยละ 50 ในจำนวนประชากรตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการการขออยู่ต่ออาจด้วยเหตุผลประการใด ๆ ก็ตาม แต่ก็เป็นการอยู่ในประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่นานกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ จึงได้นำมาคัดแยกเอาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บจากงานบริการขออยู่ต่อด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ออก จากนั้นจึงนำกลุ่มตัวอย่างที่เหลือนำมาคำนวน ค่าเฉลี่ยใหม่ โดยปรากฏดังนี้

- จำนวนวันที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย เฉลี่ย 14 วัน
- จำนวนวันที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ เฉลี่ย 7 วัน

ตารางที่ 18 แสดงอัตราค่าใช้จ่ายที่ใช้ในประเทศไทย

รายการค่าใช้จ่าย	จำนวนครั้งที่ถูกเลือก	จำนวนคะแนนรวม	ร้อยละ
1. ค่าที่พัก	142	1260	26.91
2. ค่าอาหาร	137	938	20.03
3. ค่ายานพาหนะ	115	691	14.76
4. ค่าซักรีด	95	308	6.58
5. ค่าทัวร์กลุ่มย่อยพิเศษ	92	404	8.63
6. ค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว	94	322	6.88
7. ค่าซื้อของที่ระลึก	115	533	11.38
8. อื่น ๆ	58	226	4.83
รวม	848	4682	100.00

*วิธีการให้ค่าคะแนน โดยให้นักท่องเที่ยวใส่อันดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้จ่ายมากที่สุด ให้ อันดับ 1 เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายมากที่สุด และอันดับ 8 เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายน้อยที่สุด และได้นำมาคิดค่าคะแนนโดยวิธีย้อนกลับตามลำดับความสำคัญ จากจำนวนตัวเลือก 8 ตัว โดยให้ค่าใช้จ่ายที่มีความสำคัญมากที่สุด(อันดับ 1) เท่ากับ 8 คะแนน ย้อนไปจนอันดับความสำคัญน้อยสุด(อันดับ 8) เท่ากับ 1 คะแนน (ดูวิธีติดหน้า 53)

ตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน จัดอันดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด 848 ครั้ง เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความร่วมมือในการจัดอันดับเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 4.24 ครั้งต่อคน หรือเท่ากับ จัดอันดับให้ เฉลี่ย 4 อันดับในจำนวน 8 อันดับที่มีอยู่ และเมื่อได้ให้คะแนนตามความสำคัญของค่าใช้จ่ายแล้ว นักท่องเที่ยวเห็นว่าได้ใช้จ่ายในค่าที่พักมากที่สุด ร้อยละ 26.91และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นจำนวน น้อยที่สุด ร้อยละ 4.83

ตารางที่ 19 แสดงเหตุผลที่สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยว

เหตุผลสนับสนุน	จำนวน ครั้งที่ถูกเลือก	จำนวน คะแนนรวม	ร้อยละ
1. มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น	126	508	27.34
2. มีรายได้มากขึ้น	94	252	13.56
3. มีเงินออมเพียงพอ	100	323	17.39
4. การเดินทางสะดวกใช้เวลา	117	463	24.92
5. ในการเดินทางน้อยลง			
6. อื่น ๆ	83	312	16.79
รวม	520	1858	100.00

*วิธีการให้ค่าคะแนน โดยให้นักท่องเที่ยวใส่อันดับความสำคัญของเหตุผลที่สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยว โดยให้ อันดับ 1 เป็นเหตุผลที่คิดว่าสำคัญที่สุด และอันดับ 5เป็นเหตุผลที่สำคัญน้อยที่สุด และได้นำมาคิดค่าคะแนนโดยวิธีย้อนกลับตามลำดับความสำคัญ จากจำนวนตัวเลือก 5 ตัว โดยให้เหตุผลที่มีความสำคัญมากที่สุด(อันดับ 1) เท่ากับ 5 คะแนน ย้อนไปจนอันดับความสำคัญน้อยที่สุด (อันดับ5) เท่ากับ 1 คะแนน (ดูวิธีคิดหน้า 53)

ตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน จัดอันดับความสำคัญของเหตุผลสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยว รวมทั้งหมด 520 ครั้ง เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความร่วมมือในการจัดอันดับเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 2.60 ครั้งต่อคน หรือเท่ากับจัดอันดับเฉลี่ย 3 อันดับใน 5 อันดับที่มีอยู่ และเมื่อได้ให้คะแนนตามความสำคัญของเหตุผลสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวแล้ว ปรากฏว่าเหตุผลที่สำคัญที่สุดได้แก่ การมีเวลาพักผ่อนมากขึ้น ร้อยละ 27.34 และเหตุผลเกี่ยวกับการมีรายได้มากขึ้นสำคัญน้อยที่สุด ร้อยละ 13.56

ตารางที่ 20 วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว	172	87.80
ท่องเที่ยวและวัตถุประสงค์อื่น ๆ	24	12.20
รวม	196	100.00

*ไม่ตอบจำนวน 4 คน

ตารางที่ 20 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 196 คน เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการท่องเที่ยว ร้อยละ 87.80 เป็นจำนวนมากกว่าที่ได้เดินมาโดย มีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ร่วมด้วย คือเพียงร้อยละ 12.20

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 21 แสดงเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่

เหตุผลสนับสนุน	จำนวนครั้งที่ถูกเลือก	จำนวนคะแนนรวม	ร้อยละ
1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกกว่าประเทศอื่น	152	1141	13.92
2. ความได้เปรียบจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งทำให้ใช้จ่ายน้อยลง	136	769	9.38
3. การจัดกิจกรรมรณรงค์ท่องเที่ยวไทย ปี 2541-2542	129	489	5.97
4. ต้องการศึกษาวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์	143	1004	12.25
5. การมีแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภทให้เลือก ทั้งที่เป็นธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์	144	1053	12.85
6. ความเป็นกันเองของคนไทย โดยภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม	160	1230	15.01
7. ความสมบูรณ์ของอาหารและผลไม้นานาชนิด	145	968	11.81
8. ความเจริญของสถานที่และอารยธรรม	131	581	7.09
9. ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	133	578	7.05
10. อื่น ๆ	75	382	4.67
รวม	1348	8195	100.00

*วิธีการให้ค่าคะแนน โดยให้นักท่องเที่ยวใส่อันดับความสำคัญของเหตุผลในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ โดยให้ อันดับ 1 เป็นเหตุผลที่คิดว่าสำคัญที่สุด และอันดับ 10 เป็นเหตุผลที่สำคัญน้อยที่สุด และได้นำมาคิดค่าคะแนนโดยวิธีย้อนกลับตามลำดับความสำคัญ จากจำนวนตัวเลือก 10 ตัว โดยให้เหตุผลที่มีความสำคัญมากที่สุด(อันดับ 1) เท่ากับ 10 คะแนน ย้อนไปจนอันดับความสำคัญน้อยที่สุด (อันดับ10) เท่ากับ 1 คะแนน (ดูวิธีคิด หน้า 53)

ตารางที่ 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน จัดอันดับความสำคัญของเหตุผลในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ รวมทั้งหมด 1348 ครั้ง เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความร่วมมือในการจัดอันดับเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 6.74 ครั้งต่อคน หรือเท่ากับจัดอันดับเฉลี่ย 7 อันดับใน 10 อันดับที่มีอยู่ และเมื่อได้ให้คะแนนตาม

ความสำคัญของเหตุผลในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวแล้ว ปรากฏว่าเหตุผลที่สำคัญที่สุดได้แก่ ความเป็นกันเองของคนไทยโดยการที่มีภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม ร้อยละ 15.01 และเหตุผลที่สำคัญน้อยและน่าสนใจที่สุดเมื่อดูจากแบบสอบถามคือเหตุผล ในข้อ 3 คือการจัดกิจกรรมปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 ร้อยละ 5.97 ส่วนเหตุผลในข้อที่ 10 เหตุผลอื่น ๆ นั้น ร้อยละ 4.67 เป็นข้อมูลที่กระจายได้อีกหลาย ๆ เหตุผล

ตารางที่ 22 ประเด็นที่มีผลทำให้การตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ ลดลง

ประเด็น	จำนวนครั้งที่ถูกเลือก	จำนวนคะแนนรวม	ร้อยละ
1. ข่าวสารเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวถูกประทุษร้ายในเชียงใหม่	136	575	20.96
2. ข่าวการแพร่ของโรคเอดส์ในภาคเหนือของไทย	128	393	14.32
3. การเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบท วัฒนธรรม วิถีชีวิตสู่สังคมเมือง	139	604	22.01
4. ข่าวอุบัติเหตุในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	128	425	15.49
5. ปัญหาสภาพสกปรกในเชียงใหม่ เช่นปัญหาขยะ	132	531	19.35
6. อื่น ๆ	69	216	7.87
รวม	732	2744	100.00

*วิธีการให้ค่าคะแนน โดยให้นักท่องเที่ยวใส่อันดับความสำคัญของประเด็นที่มีผลทำให้การตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ ลดลง โดยให้ อันดับ 1 เป็นเหตุผลที่คิดว่าสำคัญที่สุด และอันดับ 6 เป็นเหตุผลที่สำคัญน้อยที่สุด และได้นำมาคิดค่าคะแนนโดยวิธีย้อนกลับตามลำดับความสำคัญ จากจำนวนตัวเลือก 6 ตัว โดยให้เหตุผลที่มีความสำคัญมากที่สุด(อันดับ 1) เท่ากับ 6 คะแนน ย้อนไปจนอันดับความสำคัญน้อยที่สุด(อันดับ 6) เท่ากับ 1 คะแนน (ดูวิธีคิดหน้า 53)

ตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน จัดอันดับความสำคัญของประเด็นที่มีผลทำให้การตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ ลดลง รวมทั้งหมด 732 ครั้ง เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความร่วมมือในการจัดอันดับเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 3.66 ครั้งต่อ

คน หรือเท่ากับจัดอันดับเฉลี่ย 4 อันดับใน 6 อันดับที่มีอยู่ และเมื่อได้ให้คะแนนตามความสำคัญของประเด็นที่มีผลทำให้การตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ ลดลงแล้ว ปรากฏว่าเหตุผลที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ การเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบท วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนสู่สังคมเมือง ร้อยละ 22.01 และเหตุผลที่สำคัญน้อยและน่าสนใจที่สุดเมื่อดูจากแบบสอบถามคือเหตุผล ในข้อ 2 คือข่าวการแพร่ของโรคเอดส์ในภาคเหนือของไทย ร้อยละ 14.32 ส่วนเหตุผลในข้อที่ 6 เหตุผลอื่น ๆ นั้น ร้อยละ 7.87 เป็นข้อมูลที่กระจายได้อีกหลาย ๆ เหตุผล

ตารางที่ 23 วิธีการตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตัดสินใจด้วยตนเอง	154	77.00
2. ได้รับคำแนะนำหรือปรึกษาบุคคลอื่น	46	23.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน ตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ด้วยตนเองร้อยละ 77.00 มากกว่าได้รับการแนะนำและปรึกษากับบุคคลอื่น ซึ่งมีเพียงร้อยละ 23.00

สรุป ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ ปรากฏว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีข้อมูลและไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยได้จัดขึ้น ในช่วง ปี 2541 - 2542 นี้ ร้อยละ 63.00 มากกว่า ผู้ที่ทราบโดยในระหว่างการเดินทางมาประเทศไทยได้พบเห็นป้ายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวบนยานพาหนะที่ได้เดินทางมา ร้อยละ 81.00 และเจ้าหน้าที่บนยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาไม่มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดของปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ถึง ร้อยละ 66.50

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลว่าทราบว่าประเทศไทยได้จัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ก่อนการเดินทางมาประเทศไทย ร้อยละ 37.00 ส่วนมากได้ทราบข้อมูลจากสื่อ ประเภท ภาพยนต์โฆษณา โทรทัศน์ และวิทยุ มากกว่าสื่ออื่น ๆ ร้อยละ 29.40

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทย เฉลี่ย 61 วัน ท่องเที่ยวในเชียงใหม่ เฉลี่ย 36 วัน โดยกลุ่มที่พักอาศัยในเชียงใหม่สูงสุด ได้แก่กลุ่มที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยระหว่าง 1 ถึง 30 วัน ร้อยละ 73.50

ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายมากที่สุดได้แก่ค่าที่พักอาศัย ร้อยละ 26.90

ผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวในครั้งนี้ได้แก่ การมีเวลาพักผ่อนมากขึ้น สูงสุด ร้อยละ 27.34 โดยมีปัจจัยอื่นสนับสนุนได้ การเดินทางมาประเทศไทยได้แก่การได้รับความสะดวกและใช้เวลาในการเดินทางน้อยลง ร้อยละ 24.92 การมีเงินออมเพียงพอ ร้อยละ 17.38 การมีรายได้มากขึ้น ร้อยละ 13.55

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางมาท่องเที่ยวอย่างเดียว ร้อยละ 87.80 และมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ แฝงด้วย ร้อยละ 12..20 ส่วนมากเป็นผู้ที่มาดูลู่ทางในการลงทุน และมาศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเองมากกว่าได้รับการแนะนำหรือปรึกษากับบุคคลอื่น ร้อยละ 77.00

ประเด็นที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ได้แก่ ความเป็นกันเองของคนไทยในภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้มของนักท่องเที่ยวยังอยู่สูงสุด ร้อยละ 15.01 อันดับสอง ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยถูกกว่าประเทศอื่น ๆ ร้อยละ 13.92

ผู้ตอบแบบสอบถามมีประเด็นที่ทำให้การตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ลดลง ได้แก่ การเปลี่ยนจากสังคมชนบท วัฒนธรรม วิถีชีวิต สู่สังคมเมืองสูงสุด ร้อยละ 22.01 อันดับสองได้แก่ ข่าวสารเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวถูกประทุษร้ายในเชียงใหม่ ร้อยละ 20.96

ข้อวิจารณ์ เป็นที่น่าสังเกตุ ว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับประเด็นข่าวเกี่ยวกับการแพร่ของโรคเอดส์ในภาคเหนือของไทย น้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ ที่กล่าวมา เพียงร้อยละ 14.32 เหตุผลอาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางส่วนมากเป็นผู้มีความรู้ระดับสูง คือระดับปริญญาตรีขึ้นไปสูงสุด ประกอบกับเป็นเรื่องที่สามารถป้องกันและควบคุมได้

ด้วยตนเอง ส่วนในประเด็นที่น่าสนใจในการให้ความสำคัญของเห็นผลในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ได้ความสำคัญของการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 เป็นประเด็นหลักในการตัดสินใจ ซึ่งวิเคราะห์จากคำถามในส่วนนี้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม แต่ตัดสินใจเดินทางมาเนื่องจากความชื่นชอบและสิ่งที่เคยได้สัมผัสในสิ่งที่เป็นความเป็นกันเองของคนไทย โดยภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม ความชื่นชอบในการที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภทให้เลือก ทั้งที่เป็นธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นประวัติศาสตร์ อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังพอใจในค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าประเทศอื่น ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถรับทราบได้จากกระแสข่าวโดยทั่วไป ที่ว่าประเทศไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในเอเชีย ซึ่งเป็นข่าวที่ทั่วโลกให้ความสนใจ และเสนอไปทั่ว โดยประเทศไทยมิได้ร้องขอ ซึ่งต่างจากการที่จะทำการโฆษณาเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการมหาศาล

4.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนะและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่และต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 -2542

ตารางที่ 24 ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ประเด็นแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรมประเพณี สิ่งแวดล้อม

รายการ	$\bar{X}$		ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อมของเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้							
- ชาวเชียงใหม่มีอัธยาศัยไมตรีที่ดีงาม	4.07	1.15	94	61	19	17	9
	มาก		47.00	30.50	9.50	8.50	4.50
- เชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติที่สวยงาม	4.04	1.12	86	61	26	13	9
	มาก		44.10	31.30	13.30	6.70	4..60
- เชียงใหม่มีศิลปวัฒนธรรมเก่าแก่น่าศึกษา	3.94	1.02	65	73	41	6	8
	มาก		33.70	37.80	21.30	3.10	4.10
- เชียงใหม่เป็นเมืองสะอาด	3.60	1.14	30	55	59	38	13
			15.40	28.20	30.30	19.50	6.60
- ศิลปพื้นบ้านของเชียงใหม่	3.84	1.06	55	78	37	11	9
	มาก		28.90	41.10	19.50	5.80	4.70
- ชนพื้นเมือง ชาวไทยภูเขา	3.88	1.10	66	70	34	14	9
	มาก		34.20	36.30	17.60	7.30	4.60
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90 มาก						

ตารางที่ 24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน มีระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี สิ่งแวดล้อม ของเชียงใหม่ โดยรวมในระดับ มาก โดยมีความพึงพอใจมากสูงสุด ต่อความมีอัธยาศัยไมตรีอันดีงามของชาวเชียงใหม่ และมีความพึงพอใจมากท้ายสุด ต่อประเด็นที่เชียงใหม่เป็นเมืองสะอาด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

ตารางที่ 25 ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ประเด็นการให้บริการของภาคเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ความพึงพอใจต่อการให้บริการของภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว							
- การให้บริการของบริษัทท่องเที่ยว	3.60	1.06	39	63	56	11	10
	มาก		21.80	35.20	31.30	6.10	5.60
- ความสะดวกในการเดินทางและการให้บริการของยานพาหนะ	3.56	1.16	44	68	49	17	15
	มาก		22.80	35.20	25.40	8.80	7.80
- อัตราค่าพาหนะในจังหวัดเชียงใหม่	3.46	1.17	41	61	54	23	15
	ปานกลาง		21.10	31.50	27.80	11.90	7.70
- มาตราฐานและการให้บริการของกิจการที่พักในเชียงใหม่	3.83	1.11	62	70	39	11	11
	มาก		32.10	36.30	20.20	5.70	5.70
- อัตราค่าที่พักในเชียงใหม่	3.86	1.07	59	77	35	12	9
	มาก		30.70	40.10	18.20	6.30	4.70
- การบริการของร้านค้าในเชียงใหม่	3.85	1.15	63	75	31	10	14
	มาก		32.60	38.90	16.10	5.20	7.20
- อัตราค่าใช้จ่ายในการบริโภค	3.97	1.09	72	76	26	11	10
	มาก		36.90	39.00	13.30	5.70	5.10
- อัตราค่าของที่ระลึก	3.49	1.18	45	51	57	22	13
	ปานกลาง		23.90	27.10	30.30	11.80	6.90
- ความอุดมสมบูรณ์และการให้บริการด้านอาหารผลไม้	4.25	1.09	110	51	16	9	9
	มาก		56.40	26.20	8.20	4.60	4.60
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76 มาก						

ตารางที่ 25 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน มีระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ โดยรวมในระดับความพึงพอใจมาก โดยมีความพึงพอใจมากเป็นอันดับสูงสุด ต่อความอุดมสมบูรณ์และการให้บริการด้านอาหารและผลไม้ และมีความพึงพอใจมาก อันดับสุดท้าย ต่อประเด็นความสะดวกในการเดินท้างและการให้บริการของยานพาหนะในเชียงใหม่ ถึงแม้ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก แต่ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อ ประเด็น อัตราค่าพาหนะ และต่ออัตราค่าของที่ระลึก ในจังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 26 ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ประเด็นการให้บริการของภาครัฐ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ความพึงพอใจต่อการให้บริการของภาครัฐที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว							
- ความสะดวกในการได้รับการบริการจากภาครัฐ	3.50 ปานกลาง	1.17	43 21.50	68 34.00	52 26.00	21 10.50	16 8.00
- ความสะดวกในการให้บริการด้านพิธีการเข้าเมือง	3.81 มาก	1.18	67 25.30	53 30.60	43 28.20	10 7.60	13 8.20
- ความสะดวกในการให้บริการด้านพิธีการศุลกากร	3.57 มาก	1.18	43 25.30	52 30.60	48 28.20	13 7.60	14 8.20
- ความมั่นใจในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพยสิน	3.76 มาก	1.11	54 27.30	80 40.40	41 20.70	9 4.50	14 7.10
- ความสะดวกในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว	3.64 มาก	1.04	41 21.40	75 39.10	49 25.50	20 10.40	7 3.60
- การดูแลสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว	3.55 มาก	1.05	40 20.60	63 32.50	62 32.00	22 11.30	7 3.60
รวม	3.64 มาก						

ตารางที่ 26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน มีระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของภาครัฐที่มีส่วนร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ โดยรวมในระดับ มาก โดยมีความพึงพอใจมากเป็นอันดับสูงสุด ต่อความสะดวกในการให้บริการด้านพิธีการเข้าเมือง และมีความพึงพอใจมาก ในอันดับท้าย ต่อประเด็นการดูแลสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี และถึงแม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมากแต่ก็ปรากฏประเด็นความพึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อการได้รับความสะดวกในการได้รับการบริการจากรัฐอยู่

ตารางที่ 27 ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 -2542

รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542							
- ความสะดวกในการหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	3..69 มาก	1.13	52 26.00	74 37.00	46 23.30	15 7.50	13 6.50
- การพบเห็นป้ายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.15 ปานกลาง	1.12	23 11.50	56 28.00	68 34.00	35 17.50	18 9.00
- การจัดกิจกรรม Amazing Shopping Paradise	3.63 มาก	1.11	35 22.30	62 39.50	37 23.60	13 8.30	10 6.40
-การจัดกิจกรรม Amazing Taste of Thailand	3.89 มาก	1.13	54 33.80	63 39.40	26 16.30	6 3.80	11 6.90
-การจัดกิจกรรม Amazing Arts and Lifestyle	3.71 มาก	1.07	38 23.80	64 40.00	42 26.30	6 3.80	10 6.30
-การจัดกิจกรรม Amazing Sport and Entertainment	3.85 มาก	1.10	50 31.10	64 39.80	30 18.60	7 4.30	10 6.20
-การจัดกิจกรรม Amazing World Heritage	3.63 มาก	1.14	43 27.60	42 26.90	50 32.10	12 7.70	9

ตารางที่ 27 ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 -2542 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
-การจัดกิจกรรม	3.72	1.15	49	49	40	13	9
Amazing Natural Heritage	มาก		30.60	30.60	25.00	8.10	5.60
-การจัดกิจกรรม	3.67	1.12	42	53	44	10	10
Amazing Cultural Heritage	มาก		26.40	33.30	27.70	6.30	6.30
การจัดกิจกรรม	3.47	1.20	34	50	34	24	11
Amazing Agricultural Heritage	ปานกลาง		22.20	32.70	22.20	15.70	7.20
-การจัดกิจกรรม	3.52	1.21	38	44	46	12	14
Amazing Gateway	มาก		24.70	28.60	29.90	7.80	9.10
รวม	3.63 มาก						

ตารางที่ 27 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 โดยรวมในระดับ มาก โดยมีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับแรก ต่อประเด็นการจัดกิจกรรม Amazing Taste of Thailand และมีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับท้าย การจัดกิจกรรม Amazing Gateway และถึงแม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก แต่ก็ปรากฏความพึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อประเด็นการพบเห็นป้ายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว และ ต่อประเด็นการจัดกิจกรรม Amazing Agricultural Heritage

สรุป ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนะและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ปรากฏโดยรวมว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีรายละเอียดตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประเด็นความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อม ของเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจมาก เรียงตามอันดับความสำคัญดังนี้.-

- มีความพึงพอใจมาก ต่อทัศนะที่ว่าชาวเชียงใหม่มีอัธยาศัยไมตรีที่ดีงาม
- มีความพึงพอใจมาก ต่อทัศนะที่ว่าเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม
- มีความพึงพอใจมาก ต่อทัศนะที่ว่าเชียงใหม่มีศิลปวัฒนธรรมที่เก่าแก่น่าศึกษา
- มีความพึงพอใจมาก ต่อชนพื้นเมือง ชาวเขา
- มีความพึงพอใจมาก ต่อศิลปพื้นบ้านของเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่อทัศนะที่ว่าเชียงใหม่เป็นเมืองสะอาด

2. ประเด็นความพึงพอใจ ต่อการให้บริการของภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับมาก เรียงตามอันดับความสำคัญดังนี้.-

- มีความพึงพอใจมาก ต่อความสมบูรณ์และการให้บริการด้านอาหารผลไม้
- มีความพึงพอใจมาก ต่ออัตราค่าใช้จ่ายในการบริโภคในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่ออัตราค่าที่พักในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการบริการของร้านค้าในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่อมาตราฐานและการให้บริการของกิจการที่พักในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการบริการของบริษัทท่องเที่ยวในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจมาก ต่อความสะดวกในการเดินทางและการให้บริการของยานพาหนะในเชียงใหม่

โดยในประเด็นเกี่ยวกับการให้บริการของภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้มีความคิดเห็นในระดับปานกลางต่อประเด็น ดังต่อไปนี้.-

- มีความพึงพอใจ ปานกลาง ต่อ อัตราค่าของที่ระลึกในเชียงใหม่
- มีความพึงพอใจ ปานกลาง ต่อ อัตราค่าพาหนะในจังหวัดเชียงใหม่

3. ประเด็นความพึงพอใจ ต่อการให้บริการของภาครัฐที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับมาก เรียงตามอันดับความสำคัญดังนี้.-

- มีความพึงพอใจมาก ต่อประเด็นความสะดวกในการให้บริการด้านพิธีการเข้าเมือง
- มีความพึงพอใจมาก ต่อประเด็นความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพยสิน
- มีความพึงพอใจมาก ต่อประเด็นความสะดวกในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว
- มีความพึงพอใจมาก ต่อประเด็นความสะดวกในการให้บริการด้านพิธีการศุลกากร
- มีความพึงพอใจมาก ต่อประเด็นการดูและสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว

โดยในประเด็นเกี่ยวกับการให้บริการของภาครัฐที่มีส่วนร่วมในการให้บริการ นักท่องเที่ยวต่างชาติได้มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ต่อประเด็นสำคัญ อันได้แก่ ความสะดวกในการได้รับการบริการจากภาครัฐ

4. ประเด็นความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 นักท่องเที่ยวต่างชาติ มีความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับมาก เรียงตามอันดับความสำคัญดังนี้.-

- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Taste of Thailand
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Sport and Entertainment
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Natural Heritage
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Arts and Lifestyle
- มีความพึงพอใจมาก ต่อความสะดวกในการหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Cultural Heritage
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Sopping Paradise
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing World Heritage
- มีความพึงพอใจมาก ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Gateway

โดยแสดงความพึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อประเด็นที่เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ระดับปานกลางตามความสำคัญดังนี้

- มีความพึงพอใจ ระดับปานกลาง ต่อการจัดกิจกรรม Amazing Agricultural Heritage
- มีความพึงพอใจ ปานกลาง ต่อประเด็นการพบเห็นป้ายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ข้อวิจารณ์ จากข้อมูลโดยรวมแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับความพึงพอใจมาก แต่ในความพึงพอใจที่ได้ค่าคะแนนในอันดับท้ายที่ปรากฏกรณีความพึงพอใจต่อเชียงใหม่เป็นเมืองสะอาดในสายตาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นสัญญานให้ทราบว่าควรจะได้มีการวางแผนแนวทางการจัดการกับเรื่องความสะอาด ซึ่ง ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญและเห็นว่ายังไม่เป็นที่พึงพอใจ กรณี ค่าพาหนะในการเดินทางของจังหวัดเชียงใหม่และอัตราค่าของที่ระลึก การได้รับการบริการจากภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ก็ยังไม่เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นที่น่าสังเกตุและควรศึกษาหาข้อบกพร่องกรณีการพบเห็นป้ายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งน่าจะได้คะแนนในอันดับมากเนื่องจากอยู่ในช่วงจัดโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ แต่กลับอยู่ในระดับท้าย และกรณีการจัดกิจกรรม Amazing Agricultural Heritage ก็ได้จัดอยู่ในลำดับท้ายเช่นกัน ซึ่งในความเป็นจริงทั้ง 2 ประการน่าจะได้ความพึงพอใจในอันดับสูง เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม แต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ทั้งที่สามารถใช้เป็นจุดส่งเสริมการขายได้ ประกอบกับ ขณะนี้อยู่ในช่วงของการโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่

4.1.5 ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับทัศนะที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย : เชียงใหม่ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว กรณีประเทศไทย:เชียงใหม่ในระหว่างปีรณรงค์ท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้ ตามข้อเท็จจริงที่มีอยู่ รวมทั้งได้รวมเอาปัจจัยที่จำเป็นต่องการท่องเที่ยว และสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้พบเห็นในระหว่างการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ มาตั้งเป็นคำถามเพื่อนำคำตอบที่เป็นข้อเท็จจริงมาเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบเกี่ยวกับนโยบายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ได้จัดขึ้นว่าประสบผลสำเร็จตามความคาดหมายของรัฐบาลหรือไม่

การแสดงตารางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับทัศนะที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จะนำเสนอเฉพาะตารางที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น โดยเสนอตารางที่มีค่า Significance = ไม่เกิน .05
หรือ ร้อยละ 95

ปัจจัยพื้นฐานที่ได้นำมาวิเคราะห์ได้แก่ เพศ อายุ

ตารางที่ 28 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ
คำถาม : ท่านเดินทางมาประเทศไทยโดยลำพัง หรือ มีเพื่อนร่วมทาง

เพศ	จำนวนผู้ร่วมเดินทาง		
	เพียงลำพัง	มีเพื่อนร่วมทาง	รวม
ชาย	76	34	119
	63.90	36.10	59.50
หญิง	32	49	81
	39.50	60.50	40.50
รวม	108	92	200
	54.00	46.00	100.00

Chi-Square 11.51 D.F. = 1 Significance = .00069

ตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ จำนวน 200 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 11.51 ระดับความเป็นอิสระ 1 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00069 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศต่างกันจะมีสัดส่วนของการเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือเพศชายจะมีสัดส่วนเดินทางเพียงลำพัง มากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายเดินทางเพียงลำพัง ร้อยละ 63.90 ขณะที่เพศหญิงเดินทางมาเพียงลำพัง ร้อยละ 39.50

ตารางที่ 29 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

คำถาม : ท่านตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ด้วยตนเอง หรือได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น

เพศ	การตัดสินใจเดินทาง		
	ด้วยตนเอง	มีผู้แนะนำ	รวม
ชาย	101	18	119
	84.90	15.10	59.50
หญิง	53	28	81
	65.40	34.60	40.50
รวม	154	46	200
	77.00	23.00	100.00

Chi-Square 10.28 D.F. = 1 Significance = .00134

ตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่จำนวน 200 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 10.28 ระดับความเป็นอิสระ 1 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00134 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศต่างกันจะมีสัดส่วนของวิธีการตัดสินใจด้วยตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือเพศชายจะมีสัดส่วนของการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ ด้วยตนเองมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายตัดสินใจด้วยตนเอง ร้อยละ 84.90 ขณะที่เพศหญิงตัดสินใจด้วยตนเองไทย ร้อยละ 65.40

ตารางที่ 30 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมาประเทศไทย : เชียงใหม่ ของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

คำถาม : ท่านเดินทางมาประเทศไทยโดยลำพัง หรือ มีเพื่อนร่วมทาง

อายุ	จำนวนผู้ร่วมเดินทาง		
	เพียงลำพัง	มีเพื่อนร่วมทาง	รวม
16 - 27 ปี	32	45	77
	41.60	58.40	38.50
28 - 38 ปี	35	32	67
	52.20	47.80	33.50
39 - 50 ปี	24	5	29
	82.80	17.20	14.50
50 - 61 ปี	7	5	12
	58.30	41.70	6.00
62 ปีขึ้นไป	10	5	15
	66.70	33.30	7.50
รวม	108	92	200
	54.00	46.00	100.00

Chi-Square 15.59 D.F. = 4 Significance = .00361

ตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่จำนวน 200 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น15.59 ระดับความเป็นอิสระ 4 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00361 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุต่างกันจะมีสัดส่วนของวิธีการทางมาท่องเที่ยวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคืออายุระหว่าง 39 -50 ปี จะมีสัดส่วนเดินทางมาเชียงใหม่เพียงลำพังมากที่สุด ร้อยละ 82.80 และอายุระหว่าง 16 - 27 ปี จะเดินทางมาเชียงใหม่เพียงลำพังน้อยที่สุด ร้อยละ 41.60

ตารางที่ 31 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

คำถาม : ก่อนเดินทางมาประเทศไทยท่านทราบหรือไม่ว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

เพศ	ทราบ	ไม่ทราบ	รวม
ชาย	52 43.70	67 56.30	119 59.50
หญิง	22 27.20	59 72.80	81 40.50
รวม	74 37.00	126 63.00	200 100.00

Chi-Square 5.65 D.F. = 1 Significance = .01741

ตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่จำนวน 200 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 5.65 ระดับความเป็นอิสระ 1 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .01741 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศต่างกันจะมีสัดส่วนของการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะไม่ทราบว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทยมากกว่า โดยเพศหญิงจะไม่ทราบข้อมูลมากกว่า ร้อยละ 72.80 ในขณะที่เพศชายจะไม่ทราบข้อมูลเพียงร้อยละ 56.30

ตารางที่ 32 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ของนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

คำถาม : ก่อนเดินทางมาประเทศไทยท่านทราบหรือไม่ว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

อายุ	ทราบ	ไม่ทราบ	รวม
16 - 27 ปี	14	63	77
	18.20	81.80	38.50
28 - 38 ปี	33	34	67
	49.30	50.70	33.50
39 - 50 ปี	16	13	29
	55.20	44.80	14.50
51 - 60 ปี	6	6	12
	50.00	50.00	6.00
62 ปีขึ้นไป	5	10	15
	33.30	66.70	7.50
รวม	74	126	200
	37.00	63.00	100.00

Chi-Square 21.07 D.F. = 4 Significance = .O0031

ตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่จำนวน 200 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น21.07 ระดับความเป็นอิสระ 4 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00031 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุต่างกันจะมีสัดส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการที่ประเทศไทยจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่ทราบข้อมูลมากว่าทราบ โดยกล่าวคืออายุระหว่าง 16 ถึง 27 ปี จะมีสัดส่วนการไม่ทราบสูงสุด ร้อยละ 81.80 และอายุระหว่าง 39 ถึง 50 ปี จะไม่ทราบข้อมูลน้อยที่สุด ร้อยละ 44.80

สรุป ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานกับทัศนะที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว และกิจกรรมการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ ต่างกันมีทัศนะต่อวิธีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวและต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยได้จัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในประเด็นคำถามดังนี้
   1.1 คำถาม " ท่านเดินทางมาประเทศไทยโดยลำพังหรือมีเพื่อนร่วมทาง" โดยเพศชาย นิยมการเดินทางโดยลำพังมากกว่าเพศหญิง (รายละเอียดตารางที่ 28 , 30)
   1.2 คำถาม " ท่านตัดสินใจเดินทางมาเชียงใหม่ด้วยตนเองหรือได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น" โดยเพศชายจะตัดสินใจด้วยลำพัง มากกว่าเพศหญิง (รายละเอียดตารางที่ 29)
   1.3 คำถาม "ก่อนเดินทางมาประเทศไทย ท่านทราบหรือไม่ว่าประเทศไทยมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542 โดยมีสัดส่วนผู้ที่ไม่ทราบมากกว่า ซึ่งเพศหญิงจะไม่ทราบข้อมูลมากกว่า (รายละเอียด ตารางที่ 31) และ อายุระหว่าง 16 ถึง 27 ปี ไม่ทราบข้อมูลมากถึง ร้อยละ 81.80 รายละเอียดตารางที่ 32)

ข้อวิจารณ์ จากการแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เพศชายมีภาวะความเชื่อมั่นและการตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่าเพศหญิง อีกทั้งเพศชายจะมีความกล้าในการเดินทางโดยลำพัง โดยผู้เดินทางโดยลำพัง และตัดสินใจในการเดินทางเองปรากฏอายุอยู่ในช่วง 39 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยกลางคนขึ้นไป

4.1.6 ทดสอบสมมุติฐานในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษากรณีศึกษาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวประเทศไทยและมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ในช่วงปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 โดยมีสมมุติฐาน ดังนี้.-

ก. นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยและจังหวัดเชียงใหม่เนื่องจากการประกาศเป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ไทย

ข. นักท่องเที่ยวเลือกมาท่องเที่ยวประเทศไทย เนื่องจากพอใจอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวถูกลง และประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าไปท่องเที่ยวประเทศอื่น

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามแบบที่ 1 ตอนที่ 1 ข้อ 9 , 10 ,14 , 15 ตอนที่ 2 ข้อ 3 ,5 , 6 และตอนที่ 3 ข้อ 1 , 2 , 25 ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ได้เดินทางมาประเทศไทยโดยได้รับการตรวจลงตราประเภท ท่องเที่ยวคนเดินทางผ่าน ผู้ที่สามารถเดินทางเข้าประเทศไทยได้โดยไม่ต้องรับการตรวจลงตราตามข้อตกลงทางการทูตระหว่างประเทศ (ผผ.90) และผู้ที่เดินทางเข้าประเทศได้โดยได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (ผ.30) โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 คน ซึ่งนำแยกสัญชาติได้เป็น 30 สัญชาติ (ตารางที่ 7)

โดยสมมุติฐานข้อ 1 น่าจะขัดกับสมมุติฐาน โดยพิจารณาจากแบบสอบถาม
ส่วนที่ 1 ข้อ 9 , 10, 14, 15 (ตารางที่ 11 , 15)
ส่วนที่ 2 ข้อ 2 , 3 ,5 , 6 (ตารางที่ 15 , 21 , 23)
ส่วนที่ 3 ข้อ 1 , 2 , 25 (ตารางที่ 27)

ปรากฏว่านักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาประเทศไทยและจังหวัดมาก่อนแล้ว โดย เฉลี่ยเคยเดินทางมาประเทศไทย 5 ครั้งต่อคน และเคยเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ เฉลี่ย 4 ครั้งต่อคน (ตารางที่ 11) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ทราบและไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 มาก่อนการเดินทาง อีกทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาได้

พบหรือสังเกตุเห็นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของประเทศไทย ในระหว่างการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย โดยวิธีการสังเกตุ อีกทั้งเจ้าหน้าที่บนยานพาหนะก็ไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของปีรณรงค์ท่องเที่ยว (ตารางที่ 15)

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตัดสินใจมาประเทศไทย(เชียงใหม่) โดยมีเหตุผลของการตัดสินใจที่นักท่องเที่ยวได้ให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ความเป็นกันเองของคนไทย โดยภาพลักษณ์ว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม มากกว่าการจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในครั้งนี้ ซึ่งเหตุผลที่ได้รับเลือกจากนักท่องเที่ยว เป็นอันดับที่ 9 ใน 10 อันดับที่มีอยู่ ซึ่งสำคัญน้อยในระดับเกือบท้ายสุด (ตารางที่ 21)

กรณีของสุมมติฐาน ข. คือนักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวประเทศไทย:เชียงใหม่ เนื่องจากพอใจอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยที่ตกลง ซึ่งมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวถูกลงและประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าไปท่องเที่ยวประเทศอื่น ๆ น่าจะถูกและตรงกับสมมุติฐาน เนื่องจากนักท่องเที่ยวได้จัดลำดับของเหตุผลที่สำคัญในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย โดยให้ความสำคัญต่อเหตุผลในการเดินมาประเทศไทยเนื่องจากอัตราค่าเงินบาทที่ลดลงเป็นเหตุผลในอันดับ 2 จากเหตุผลที่มีอยู่ 10 เหตุผล (ตามตารางที่ 21) โดยนักท่องเที่ยวนำเงินมาใช้ในประเทศไทยโดยเฉลี่ย ต่อคนต่อครั้ง ประมาณ 112,500 บาท (ตารางที่ 8) และใช้จ่ายในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉลี่ยต่อวันต่อคน ประมาณ 1,670 บาท (ตารางที่ 10) สำหรับประเทศที่นำเงินเข้ามาใช้จ่ายมากที่สุด ได้แก่ สาธารณรัฐอังกฤษ อันดับ 1 (ตารางที่ 9)

ข้อวิจารณ์ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แท้จริง โดยพิจารณาจากการพำนักในเชียงใหม่โดยเฉลี่ย 36 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาของการเดินทางเข้าประเทศตามสิทธิของนักท่องเที่ยวพึงจะมี ตามข้อมูลในบทที่ 3 ข้อ 2.1

นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวบนพื้นฐานการตัดสินใจแบบผสมกลั่นกรอง (Mixed scanning theory) Amitai Etsioni :1976 ซึ่งเป็นการรวมการตัดสินใจแบบแบบใช้หลักสมเหตุสมผล(Rational theory) H.Simon:1976และการตัดสินใจแบบใช้หลักส่วนเพิ่มขึ้น (Incremental theory) Charles Lindblom:1980 โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว ซึ่งปรากฏว่านักท่องเที่ยวส่วนมากได้เคยเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ มาก่อนแล้ว และจากประสพการณ์เดิมทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ มีความชื่นชอบในความเป็นกันเองของ

คนไทยในภาพลักษณ์ของการเป็นสยามเมืองยิ้ม มีความชื่นชอบในการมีทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เลือกหลาย ๆประเภท ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ชนพื้นเมือง ภูเขา และประวัติศาสตร์ โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังต้องการศึกษาวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ อีกทั้งยังมีความชื่นชอบประทับใจในสมบูรณ์ของผลไม้และอาหารนานาชนิด สิ่งเหล่านี้ได้กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทย:เชียงใหม่ในเบื้องต้น ประกอบกับข้อมูลที่ได้ยังแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ถูกกว่าประเทศอื่น อีกทั้งมีความได้เปรียบจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายน้อยลงได้ (ตารางที่ 21) แต่สิ่งผกผันจากความเป็นจริงคือ การเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงที่ประเทศไทยประกาศเป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 ในครั้งนี้ มีส่วนในการผลักดันให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้น้อยมาก เพียงร้อยละ 5.97 ทั้งที่ได้มีการระดมการโฆษณาเพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาใช้จ่ายเงินในประเทศไทยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าในยุคโลกาภิวัฒน์นี้ กระแสโลกได้ให้ความสนใจติดตามข่าวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจนำกระแสด้านอื่น ๆ ดังนั้นการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเอเชียซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบด้วยนั้น ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนในการเสนอข่าวตลอดจนการรับทราบข้อมูลของบุคคลในทุก ๆ ประเทศ ได้ดีกว่า ข่าวการรณรงค์การท่องเที่ยวของไทย ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการจำนวนมากซึ่งเป็นเรื่องยากในภาวะที่ประเทศไทยประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจนี้ ซึ่งแตกต่างกับการกระจายข่าวของวิกฤตเศรษฐกิจและการตกลงของค่าเงินบาทที่ได้รับการนำเสนอจากนานาประเทศโดยมิต้องใช้งบในการโฆษณาแต่อย่างใด

4.1.7 ปัญหาและข้อเสนอแนะ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ศึกษาได้รวบรวมจากปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ของแบบสอบถามแบบที่ 1 ตอน 4 โดยเป็นคำถามปลายเปิดให้นักท่องเที่ยวได้ตอบเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และที่ได้รับจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ โดยไม่ได้จำกัดขอบเขตในการตอบ

1) ปัญหา ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

<u>ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์</u>

1. นักท่องเที่ยวส่วนมากที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย และได้เดินทางมาเชียงใหม่ในช่วงที่ประเทศไทยจัดกิจกรรมรณรงค์การท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในครั้งนี้ ส่วนมากไม่เคยรู้จักกับ โครงการ Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 มาก่อนที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว แต่จะมารู้เรื่องดังกล่าว เมื่อเดินทางมาถึงประเทศไทย โดยมีการปิดป้ายโฆษณาและการจัดกิจกรรม ณ ท่าอากาศยานที่ได้เดินทางมาถึง นักท่องเที่ยวบางกลุ่มให้ข้อมูลว่าแม้จะเคยเห็นคำว่า Amazing Thailand ก่อนเดินทางมาประเทศไทยก่อนแล้ว แต่ไม่รู้ว่าคำดังกล่าวมีความหมายอย่างไร เมื่อได้อ่านและดูจากสื่อ ที่ได้รับทราบ แต่ก็ไม่เข้าใจ อีกทั้งยังบอกว่าสื่อต่าง ๆ ในการนำเสนอไม่ดีพอ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ได้จัดขึ้นตามนโยบาย คือ Amazing Thailand Year Project ทั้ง 9 รายการ รับรู้เข้าใจสามารถอธิบายและติดปากเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้เพียงแต่ Amazing Taste of Thailand , Amazing Food and Entertainment และ Amazing Shopping Paradise เท่านั้น โดยการที่ได้พบและเห็นจากการจัดกิจกรรมของภาคเอกชนตามร้านค้าของที่ระลึก และตามโรงแรมที่พักและสถานบันเทิง
2. ข้อมูล Amazing Thailand ของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ หายากมากในต่างประเทศ จึงทำให้การตอบคำถามเกี่ยวกับ โครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่อง

เที่ยวไทย 2541 - 2542 The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 ตามคำถามในส่วนที่ 3 ไม่ได้ และมีผู้ตอบไม่ถึง 100 เปอร์เซนต์

<u>ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</u>

เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยเดินทางมาเชียงใหม่มาก่อนแล้ว โดยให้ข้อมูลว่าอากาศของเชียงใหม่เริ่มปรับเปลี่ยนไปในทางที่ไม่ดีขึ้น จากแต่เดิมที่เคยมาสัมผัสและก่อเกิดความประทับใจ เห็นว่าเชียงใหม่เริ่มมีมลภาวะที่ไม่ดี ด้านความสะอาดของถนนในการสัญจรมีความแออัด การจัดระเบียบการรักษาวินัยจราจรยังไม่ดีพอ อีกทั้งเห็นว่าเชียงใหม่ยังมีปัญหาเรื่องการจัดการกับขยะอยู่ โดยเฉพาะตามแหล่งท่องเที่ยวยังไม่สะอาดดีพอ

<u>ด้านการอำนวยการความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</u>

1. การเดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ค่อยได้รับความสะดวกมากนัด โดยเฉพาะกรณีด้านพาหนะที่มีบริการอยู่ รถสองแถวสีแดง อัตราค่าบริการดีเป็นที่น่าพอใจ แต่ไม่มีบริการด้านรถเมล์ในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รถเอกชนที่เรียกว่ารถ ตุ๊กๆ แท็กซี่สนามบิน ราคาแพงมาก มีการตั้งราคาเองเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมาก ไม่มีการปิดป้ายบอกราอย่างชัดเจน ทำให้ผู้ขับขี่บิดเบือนฉกฉวยโอกาสได้ อีกทั้ง ค่าโดยสารของพาหนะแพงขึ้นมาก ไม่มีการควบคุมและจัดให้มีพาหนะเดินทางของภาครัฐเข้ามาอำนวยความสะดวกเพิ่ม
2. เจ้าหน้าที่ของภาครัฐ ส่วนมากเป็นผู้ไม่มีจิตสำนึกในการให้ความช่วยเหลือและดูแลนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ซึ่งแตกต่างจากภาคเอกชนซึ่งให้บริการดีมาก ปัจจุบันไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเข้าไปดูแลแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวให้ทั่วถึง
3. ยังมีการให้บริการทางเพศ หญิงบริการ การใช้แรงงานเด็ก แรงงานผู้หญิงในการบริการกลางคืน รบกวนนักท่องเที่ยวปรากฏอยู่
4. ไม่มีการควบคุมราคาสินค้า ควบคุมป้องกันการเอารัดเอาเปรียบโดยเฉพาะราคาของนักท่องเที่ยวที่ต้องจ่ายจะสูงกว่าราคาที่เป็นจริง
5. ควรมีการควบคุมดูแลเรื่องการทำงานของมัคคุเทศน์ เถื่อน ทิ้งนักท่องเที่ยว

2) ข้อเสนอแนะ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

1. ควรมีการเพิ่มการจัดการกับสื่อโดยเพิ่มการให้การประชาสัมพันธ์ให้ดีกว่านี้ ควรเพิ่มเอกสารหรือสื่อโฆษณา โดยมีการแจกแผ่นพับ แผนที่ จัดฉายภาพยนต์โฆษณาในต่างประเทศให้มาก มีการโฆษณาผ่าน Internet เว็ปไซด์ ต่างๆ เพื่อให้การหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในเมืองไทย โดยเฉพาะเชียงใหม่ให้ง่ายยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันส่วนมากมีแต่การโฆษณาจังหวัดภูเก็ตเท่านั้น ควรมีการจัดตั้งตัวแทนในต่างประเทศ การจัดจุดขายและจุดแสดงเผยแพร่ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลของประเทศไทยโดยเฉพาะเชียงใหม่มากขึ้น และหากสามารถทำได้ ควรมีการจัดทำและแจกแผ่นพับเป็นภาษาต่างประเทศ บนสายการบินเพื่อให้สามารถทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวก่อนมาถึง เพื่อจะได้วางแผนการท่องเที่ยวได้ มีการจัดทำคำแนะนำการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ควรมีการเพิ่มการจัดการกับสื่อโดยเพิ่มการให้การประชาสัมพันธ์ให้ดีกว่านี้
2. นักท่องเที่ยวต่างชาติมีการเสนอแนะข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านมรดก วัฒนธรรม ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ให้มากขึ้น เนื่องจากมีความชื่นชอบ และเห็นว่ามีเสน่ห์ โดยเฉพาะของเชียงใหม่ควรอนุรักษ์ไว้
3. รณรงค์เรื่องการรักษาความสะอาด มลภาวะแวดล้อม ไม่ทำให้น้ำเสีย และนำอนามัย ของการอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะร้านค้าหาบแร่ การรักษามิให้เกิดมลภาวะมากเกินไปกว่านี้ กรณีปัญหาเรื่องขยะ ควรมีการวางนโยบายในการรักษาเมืองให้สะอาด ดูแลรักษาสภาพแวดล้อม วินัยการจราจร มารยาทในการขับขี่รถให้ดี
4. ควรมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย ของชาวเชียงใหม่ ชนพื้นเมือง การอนุรักษ์รอยยิ้ม การอนุรักษ์มรดก ทั้งธรรมชาติ และที่เป็นประวัติศาสตร์มีอยู่ ควรมีการรักษาอย่าให้มีการเปลี่ยนแปลงของภูมิประเทศจากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองหรือสังคมตะวันตกเข้ามาแทนที่ มากจนทำให้หมดสภาพอันเป็นเอกลักษณ์ที่น่าภูมิใจของเชียงใหม่ไปในที่สุด

5. ควรมีการควบคุมดูแลเรื่องการทำงานของมักคุเทศน์ เถื่อน ทิ้งนักท่องเที่ยว
6. เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการภาครัฐไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักท่องเที่ยวมีปัญหา อาจเพราะความเสื่อมลงของวัฒนธรรม
7. วิธีการดำเนินการของการตรวจคนเข้าเมืองในขั้นตอนของการขออยู่ต่อควรจะมีขั้นตอนง่าย ๆ ไม่ยุ่งยาก ไม่สะดวก ช้า อย่างที่เป็นอยู่ ควรมีการยืนเวลาการพำนักได้มากกว่านี้ ควรปฏิบัติกับนักท่องเที่ยวให้สมกับที่มีบ้านเมืองที่สวยงาม
8. ควรมีการจัดการเกี่ยวกับระบบขนส่งและการเดินทางในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงใหม่ให้ได้รับความสะดวก เพิ่มบริการรถมิเตอร์ ควรมีการควบคุมค่าโดยสารให้เป็นมาตราฐาน ปิดป้ายบอกราคาชัดเจนให้นักท่องเที่ยวได้ทราบและเข้าใจง่าย ควรมีการอบรมผู้ขับขี่ให้มีการเพิ่มมารยาทในการขับขี่, มีการเคารพและละรักษากฎระเบียบวินัยจราจรอย่างแคร่งครัด อีกทั้งอัตราค่าโดยสารเครื่องบินแพงขึ้นมาก
9. ควรมีการรักษาสภาพของอากาศ เนื่องจากมลภาวะในเชียงใหม่เริ่มไม่ดี ควรเพิ่มเพิ่มการรักษาความสะอาด ควบคุมอากาศเป็นพิษ ควบคุมเสียงเป็นพิษ ดูและรักษาวินัยจราจร ดูและรักษามิให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ
10. ควรมีการควบคุมราคาสินค้า ควบคุมป้องกันการเอารัดเอาเปรียบโดยเฉพาะราคาของนักท่องเที่ยวที่ต้องจ่ายจะสูงกว่าราคาที่แท้จริง
11. ควรมีการควบคุม Sex Tour แรงงานเด็ก ผู้หญิงกลางคืน
12. มีการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เช่นการขายในรูปแบบกีฬา กอล์ฟ

3)สิ่งประทับใจนักท่องเที่ยว

1. นักท่องเที่ยวสนับสนุนให้มีการจัดโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบต่อเนื่อง เพราะเมื่อเดินทางมาถึงจะได้รับบริการในโครงการและเห็นสิ่งที่ดี ๆ
2. นักท่องเที่ยวเห็นว่าเชียงใหม่เป็นเมืองที่ดี ภูมิประเทศสวยงาม มีประเพณีอันดีงาม มีเอกรักษ์ วัฒนธรรมดี ควรได้มีการอนุรักษ์ในสิ่งที่มีอยู่ให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้เห็น
3. นักท่องเที่ยวเห็นว่าประเทศไทยมีองค์พระมหากษัตริย ที่ดีมาก พระองค์มีมีนโยบายการส่งเสริมให้คนไทยได้อ่านอ่าน เขียนศึกษาดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

4. นักท่องเที่ยวเห็นว่าอากาศที่เชียงใหม่ ดีกว่าประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ และจะเดินทางมาประเทศไทยและมาพักที่จังหวัดเชียงใหม่ในช่วงที่ ภูมิลำเนามีอากาศหนาว
5. นักท่องเที่ยวผู้ที่เคยเดินทางมาก่อนแล้ว จะมีการบอกต่อ และแนะนำว่าเชียงใหม่มีอะไรหลาย ๆ อย่างที่น่าประทับใจมาก
6. ความมีการส่งเสริมความรู้เรื่องวิชาการ นวดแผนโบราณ ให้มากยิ่งขึ้น
7. นักท่องเที่ยวประทับใจและพึงพอใจต่ออัตรา ค่าใช้จ่ายโดยทั่วไปของเชียงใหม่ว่าถูกกว่าแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ และประเทศอื่น
8. นักท่องเที่ยวมีความชื่อชอบที่เชียงใหม่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เลือก ในหลาย ๆ รูปแบบ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

4.2 แบบสอบถามแบบที่ 2

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล
2. ทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในระดับผู้ปฏิบัติงานต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน (1) ต่อทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
4. การทดสอบสมมุติฐานในการวิจัย
5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 120 ชุด ผู้วิจัยสามารถจำแนกข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเจ้าหน้าที่ระดับผู้ปฏิบัติงานผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลำดับดังนี้

ตารางที่ 33 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	48	40.00
หญิง	72	60.00
รวม	120	100.00

ตารางที่ 33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 ราย ส่วนมากเป็นเพศหญิงร้อยละ 60.00 สำหรับเพศชายมีเพียงร้อยละ 40.00

ตารางที่ 34 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
22 ถึง 30 ปี	67	55.80
31 ถึง 40 ปี	36	30.00
41 ปี ขึ้นไป	17	14.20
รวม	120	100.00

* อายุเฉลี่ย 31.71 หรือประมาณ 32 ปี

* อายุต่ำสุด 22 ปี อายุสูงสุด 59 ปี

ตารางที่ 34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 ราย พบว่ามีอายุเฉลี่ยประมาณ 32 ปีโดยมีช่วงอายุ ระหว่าง 22 ถึง 30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 55.80 อายุ ระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มากเป็นอันดับสอง ร้อย ละ 30.00 และอายุ 41 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ14.20

ตารางที่ 35 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถม -มัธยมศึกษาตอนปลาย	23	19.20
อนุปริญญา	29	24.20
ปริญญาตรีขึ้นไป	68	56.70
รวม	120	100.00

ตารางที่ 35 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 ราย มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 56.70 รองลงมาอยู่ในระดับอนุปริญญา ร้อยละ 24.20 ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย น้อยที่สุด ร้อยละ 19.20

ตารางที่ 36 อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	30.00
ธุรกิจนำเที่ยว	29	24.20
โรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง	38	31.70
ร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ	17	14.20
รวม	120	100.00

ตารางที่ 36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 ราย ประกอบอาชีพโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิงมากที่สุด ร้อยละ 31.70 ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอันดับสอง ร้อยละ 30.00 ประกอบอาชีพร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ น้อยที่สุด ร้อยละ 14.20

ตารางที่ 37 ระดับรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	72	63.70
10,001 ถึง 25,000 บาท	35	31.00
25,001 บาท ขึ้นไป	6	5.30
รวม	120	100.00

*ไม่ตอบ 7 ราย คิดเป็น ร้อยละ 5.80

* รายได้เฉลี่ย 13,571.593 บาท , รายได้ต่ำสุด 3,000 บาท , รายได้สูงสุด 250,000 บาท ต่อเดือน

ตารางที่ 37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จำนวน 113 ราย โดยมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 13,600 บาท ต่อเดือน และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่มพบว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 63.70 กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 25,001 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 5.30

ตารางที่ 38 อายุการทำงาน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี ถึง 6 ปี	71	59.20
7 ปี ถึง 12 ปี	31	25.80
13 ปี ขึ้นไป	18	15.00
รวม	120	100.00

* อายุการทำงานเฉลี่ย 6.9.8 ปี อายุการทำงานต่ำสุด 1 ปี อายุการทำงานสูงสุด 27 ปี

ตารางที่ 43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอายุการทำงาน โดยอายุการทำงานเฉลี่ย 6.908 ปี หรือ 7 ปี และเมื่อจัดแบ่งเป็นกลุ่มแล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุการทำงานระหว่าง 1 ถึง 6 ปี มากที่สุด ร้อยละ 59.20 และอายุการทำงาน 13 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ 15.00

สรุป สำหรับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบที่ 2 คือผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับผู้ปฏิบัติงาน ปรากฏว่าข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเภทหญิงถึงร้อยละ 60 มีอายุเฉลี่ย 32 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีอาชีพเกี่ยวกับการบริการด้านโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 16,600 บาทต่อเดือน มีอายุการทำงานเฉลี่ย 7 ปี ประกอบกับที่น่าสังเกตุคือผู้ที่จะปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้สูงเป็นส่วนใหญ่คือระดับปริญญาตรีขึ้นไป แต่ยังปรากฏบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่ากฎหมายแรงงานอยู่ คือรายได้เท่ากัน 3,000.- บาท ต่อเดือน

ข้อวิจารณ์ พิจารณาจากข้อมูลที่ได้ แสดงว่าการคัดเลือกบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานด้านบริการ ซึ่งเป็นงานที่เป็นนามธรรมต้องการความละเอียดอ่อนของการกระทำการแสดงออก จึงมีการใช้ผู้หญิงทำงานในภาคบริการมากกกว่า เนื่องจากมีรูปลักษณ์ภายนอกที่สามารถแสดงถึงความอ่อนโยน เรียบร้อยมากกว่าเพศชาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความจำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้ดี โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ ในการสื่อความหมาย บุคลากรจึงมีความรู้ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งในประเทศไทยถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับสูง ด้านเงินเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงตามความรู้ไปด้วย แต่ยังปรากฏเงินเดือนที่ต่ำกว่ามาตรฐานอยู่ แสดงว่าได้มีการจ้างงานต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งอาจเนื่องจากการจงใจละเมิดกฎหมายของนายจ้างโดยอาศัยช่องว่างของการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เคร่งครัดของประเทศไทย

4.2.2 ทัศนะของผู้ปฏิบัติงาน ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542

ตารางที่ 39 ทัศนต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-ประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว	4.32 มาก	.68	52 43.20	55 46.60	11 9.30	1 .80	- -
-ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว	4.15 มาก	.73	42 35.00	54 45.00	24 20.00	- -	- -
- การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย	4.18 มาก	.76	44 36.70	57 47.50	16 13.30	3 2.50	- -
- อัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น	3.83 มาก	.96	31 25.80	49 40.80	31 25.80	6 5.00	3 2.50
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12 มาก						

ตารางที่ 39 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 คน มีทัศนต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในประเด็นที่มีต่อทัศนต่อค่าเฉลี่ยรวม 4.12 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย โดยรวมอยู่ในระดับมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างมาก โดยมีระดับความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นที่ว่าประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือประเด็นที่ว่าการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่นๆ ด้วย โดยมีระดับความ

เห็นด้วยต่อประเด็นที่ว่าอัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากนักท่องเที่ยว (ตารางที่ 21)จะเห็นว่าผู้ปฏิบัติงานกับนักท่องเที่ยวมีทัศนะที่ต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวเห็นว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกลงมีส่วนในการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยในอันดับมาก

ตารางที่ 40 ทัศนะต่อนโยบายการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

ประเด็น	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-การเห็นด้วยต่อการที่รัฐบาลประกาศ ให้ปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	4.42 มาก	.68	63 52.50	46 38.30	10 8.30	1 .80	-
-การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด	4.28 มาก	.69	48 40.00	58 48.40	13 10.80	1 .80	-
-การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเชียงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา	3.69 มาก	.84	19 15.80	53 44.20	42 35.00	4 3.30	1 1.70
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13 มาก						

ตารางที่ 40 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 120 คน มีทัศนะต่อการนำนโยบายมาปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในประเด็นทัศนต่อนโยบายโดยรวมอยู่ในระดับความเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างมาก ค่าเฉลี่ยรวม 4.13 โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นการที่รัฐบาลประกาศให้ ปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวไทย รองลงมาได้แก่ประเด็นที่ว่า การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย จะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุดและต่อทัศนที่ว่า การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว (Amazing Thailand) ครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเชียงใหม่ มากกว่าที่ผ่านมามีระดับความเห็นด้วยอย่างมากในอันดับท้ายสุด

ตารางที่ 41 ทัศนะของผู้ปฏิบัติงาน ต่อนโยบายด้านงบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-หน่วยงานของท่านได้รับสนับสนุนด้านงบประมาณตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.44 น้อย	.99	1 .90	14 12.30	44 38.60	31 27.20	24 21.10
-หน่วยงานมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	3.37 ปานกลาง	.97	13 10.90	43 36.10	44 37	14 11.8	5 4.20
-หน่วยงานได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้แจกจ่าย แก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.22 ปานกลาง	1.09	13 10.80	37 30.80	43 35.80	17 14.20	10 8.30
-สินค้าและบริการได้จัดให้มีสื่อที่แสดงตรงสัญญาลักษณ์ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน	3.14 ปานกลาง	1.17	16 13.60	30 25.40	39 33.10	21 17.80	12 10.20
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04 ปานกลาง						

ตารางที่ 41 พบว่าความเห็นด้วยผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 120 คน มีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านที่ได้รับการสนับสนุนในการปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ตามประเด็นต่าง ๆ โดยรวมในระดับความเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม 3.04 โดยมีทัศนะต่อประเด็นที่ว่าหน่วยงานมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ในระดับความเห็นด้วยระดับปานกลางในอันดับแรก รองลงมาได้แก่ หน่วยงานการจัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้แจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ โดยมีทัศนะต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานได้รับสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อดำเนินการตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ในระดับความเห็นด้วยระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

ตารางที่ 42 ทัศนะของผู้ปฏิบัติงาน ต่อบุคลากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2541 - 2542

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-การได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายและความสะดวกในการรับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.53 มาก	.82	16 13.40	41 34.50	53 44.50	9 7.60	- -
-บุคลากรในหน่วยงานสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี	3.63 มาก	.95	20 16.70	52 43.30	34 28.30	11 9.20	3 2.5
-บุคลากรในหน่วยงานสามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี	3.68 มาก	.89	20 16.70	54 45.00	34 28.30	11 9.20	1 .80
-บุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี	3.92 มาก	.92	34 28.60	51 42.90	28 23.50	3 2.50	3 2.50
-ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ	4.06 มาก	.94	44 36.70	48 40.00	22 18.30	3 2.50	3 2.50
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76 มาก						

ตารางที่ 42 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 120 คน มีทัศนะต่อบุคลากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 โดยมีทัศนะต่อบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายโดยรวมในระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.76 โดยมีทัศนะเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นที่ว่าผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการในอันดับแรก ต่อประเด็นที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี ในอันดับรอง โดยมีทัศนะต่อประเด็นที่ว่าการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายและความสะดวกในการรับทราบข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในอับดับเห็นด้วยอย่างมากในอันดับท้ายสุด

สรุป ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนและระดับความคิดเห็น ของผู้ปฏิบัติงานต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ปรากฏโดยรวมว่า ผู้ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปรากฏระดับความคิดเห็นโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมาก $\overline{X}$ 3.76 (ค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 39 ถึง 42) โดยมีรายละเอียดการนำนโยบายไปปฏิบัติตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประเด็นความคิดเห็นต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยอย่างมากโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว $\overline{X}$ 4.32

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่นๆ ด้วย $\overline{X}$ 4.18

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว $\overline{X}$ 4.15

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าอัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น $\overline{X}$ 3.83

2. ประเด็นความคิดเห็นต่อนโยบายการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนที่ว่าการที่รัฐบาลประกาศในปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย $\overline{X}$ 4.42

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนที่ว่าการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด $\overline{X}$ 4.28

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนที่ว่าการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเชียงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา $\overline{X}$ 3.69

3. ประเด็นความคิดเห็น ต่อบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายโดยมีความเห็นด้วยอย่างมากเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ $\overline{X}$ 4.06

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี $\overline{X}$ 3.92

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานสามารถประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี $\overline{X}$ 3.68

-มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อทัศนะที่ว่าการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายและความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว $\overline{X}$ 3.53

4. ประเด็นความคิดเห็น ต่อการได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติ โดยมีความเห็นด้วยโดยรวมในระดับเห็นด้วยปานกลางเรียงอันดับค่าเฉลี่ยดังรายละเอียดดังนี้

-มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อทัศนะที่ว่าหน่วยงานของท่านได้จัดให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างพอเพียง $\overline{X}$ 3.37

-มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อทัศนะที่ว่าหน่วยงานของท่านได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้แจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ $\overline{X}$ 3.22

-มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อทัศนะที่ว่าสินค้าและบริการของหน่วยงานได้จัดให้มีสื่อที่แสดงตราสัญญาลักษณ์ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน $\overline{X}$ 3.14

-มีความเห็นด้วยในระดับน้อยต่อทัศนะที่ว่าหน่วยงานของท่านได้รับสนับสนุนงบประมาณตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ $\overline{X}$ 2.44

ข้อวิจารณ์ ข้อมูลที่ได้ พิจารณาได้ว่าผู้ปฏิบัติงานในกิจการเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นผู้ที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีทัศนะโดยรวมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระดับความพึงพอใจอย่างมาก โดยพิจารณาจากการที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวจำเป็นต้องแข่งขันกับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเช่นกัน โดยเห็นว่าการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศ อีกทั้งสามารถสร้างรายได้ในกิจการที่เกี่ยวเนื่องได้ด้วย และยังมีความเห็นด้วยว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศในภูมิภาคเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว แต่ผู้ปฏิบัติงานมีทัศนะต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้ The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 ในครั้งนี้ ในประเด็นที่ว่ามีความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวมากกว่าการรณรงค์ในครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมา ในระดับมาก แต่เป็นการถูกเลือกในอันดับท้าย $\bar{X}$ 3.69 (ใกล้กับค่าปานกลาง 2.51 - 3.50) โดยเฉพาะด้านการได้รับสนับสนุนการปฏิบัติในประเด็นที่ว่าหน่วยงานของท่านได้รับสนับสนุนงบประมาณตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ซึ่งในทางปฏิบัติการได้รับการสนับสนุนจะได้รับจากภาครัฐ ผู้ปฏิบัติงานมีระดับความพึงพอใจในระดับน้อย

4.2.3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลของผู้ปฏิบัติงานว่ามีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบเกี่ยวกับนโยบายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ได้จัดขึ้นว่าบรรลุผลตามความคาดหมายของรัฐบาลหรือไม่

ปัจจัยพื้นฐานที่ได้นำมาวิเคราะห์ได้แก่ เพศ อาชีพ

ตารางที่ 43 ความสามารถของบุคลากรต่อการปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามเพศ

คำถาม : บุคลากรในหน่วยงานท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี

เพศ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
ชาย	11	26	7	3	1	48
	22.90	54.20	14.60	6.30	2.10	40.00
หญิง	9	26	27	8	2	72
	12.50	36.10	37.50	11.10	2.80	60.00
รวม	20	52	34	11	3	120
	16.70	43.30	28.30	9.20	2.50	100.00

Chi-Square 10.17788 D.F. = 4 Significance = .03754

ตารางที่ 43 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 120 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 10.17788 ระดับความเป็นอิสระ 4 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .03754 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นของความสามารถของบุคลากรในหน่วยงานว่ามีความสามารถในการแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือเพศชายจะมีสัดส่วนของระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 54.20 มากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 44 ความสามารถของบุคลากรต่อการปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามอาชีพ

คำถาม : บุคลากรในหน่ายงานท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
-ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1 2.80	13 36.10	16 44.40	5 13.90	1 2.80	36 30.00
-ธุรกิจนำเที่ยว	10 34.50	14 48.30	4 13.80	1 3.40	-	29 24.20
-โรงแรมที่พัก/สถานสถานบันเทิง	8 21.10	22 57.90	4 10.50	2 5.30	2 5.30	38 31.70
-ร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ	1 5.90	3 17.60	10 58.80	3 17.60	-	17 14.20
รวม	20 16.70	52 43.30	34 28.30	11 9.20	3 2.50	120 100.00

Chi-Square 37.84902 D.F. = 12 Significance = .00016

ตารางที่ 44 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 120 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 37.84902 ระดับความเป็นอิสระ 12 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00016 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับมากร้อยละ 43.30 โดยอาชีพธุรกิจนำเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในระดับมากสูงสุด ร้อยละ 48.30

ตารางที่ 45 ความสามารถของบุคลากรต่อการปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามอาชีพ

คำถาม : บุคลากรในหน่ายงานท่านสามารถประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
-ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2 5.60	18 50.00	10 27.80	6 16.70	-	36 30.00
-ธุรกิจนำเที่ยว	6 20.70	17 58.60	4 13.80	2 6.90	-	29 24.20
-โรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง	10 26.30	16 42.10	10 26.30	1 2.60	1 2.60	38 31.70
-ร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ	2 11.80	3 17.60	10 58.80	2 11.80	-	17 14.20
รวม	20 16.70	54 45.00	34 28.30	11 9.20	1 .80	120 100.00

Chi-Square 23.83497 D.F. = 12 Significance = .02142

ตารางที่ 45 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 120 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 23.83497ระดับความเป็นอิสระ 12 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .02142 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นที่ว่าบุคลากรในหน่ายงานท่านสามารถประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 45.00 โดยอาชีพธุรกิจนำเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก สุงสุด ร้อยละ 58.60

ตารางที่ 46 ความสามารถของบุคลากรต่อการปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามอาชีพ

คำถาม : บุคลากรในหน่ายงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
-ข้าราชการ/พนักงาน	5	13	15	2	1	36
รัฐวิสาหกิจ	13.90	36.10	41.70	5.60	2.80	30.00
-ธุรกิจนำเที่ยว	11	13	4	1	-	29
	37.90	44.80	13.80	3.40		24.40
-โรงแรมที่พัก/สถาน	13	21	2	-	2	38
บันเทิง	34.20	55.30	5.30		5.30	31.90
-ร้านค้าของที่ระลึก/	5	4	7	-	-	16
กิจการอื่น ๆ	31.30	25.00	43.80			13.40
รวม	34	51	28	3	3	119
	28.60	42.90	23.50	2.50	2.50	100.00

Chi-Square 26.45506 D.F. = 12 Significance = .00925

* ไม่ตอบ 1 ราย

ตารางที่ 46 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 119 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 26.45506ระดับความเป็นอิสระ 12 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00925 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับมากร้อยละ 42.90 โดยอาชีพโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง มีระดับความคิดเห็นในระดับมากสูงสุด ร้อยละ 55.30

ตารางที่ 47 ความสามารถของบุคลากรต่อการปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามอาชีพ

คำถาม : ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
ข้าราชการ/พนักงาน	6	16	11	2	1	36
รัฐวิสาหกิจ	16.70	44.40	30.60	5.60	2.80	30.00
ธุรกิจนำเที่ยว	16	10	3	-	-	29
	55.20	34.50	10.30			24.20
โรงแรมที่พัก/สถาน	18	15	3	-	2	38
บันเทิง	47.40	39.50	7.90		5.30	31.70
ร้านค้าของที่ระลึก/	4	7	5	1	-	17
กิจการอื่น ๆ	23.50	41.20	29.40	5.90		14.20
รวม	44	48	22	3	3	120
	36.70	40.00	18.30	2.50	2.50	100.00

Chi-Square 22.48833 D.F. = 12 Significance = .03240

ตารางที่ 47 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 120 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 22.48833ระดับความเป็นอิสระ 12 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .03240 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นที่ว่า ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับมากร้อยละ 40.00 โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 44.40

ตารางที่ 48 การปฏิบัติตามนโยบายจำแนกตามอาชีพ

คำถาม : หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
-ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1 2.80	7 19.40	15 41.70	10 27.80	3 8.30	36 30.30
-ธุรกิจนำเที่ยว	7 25.00	13 46.40	8 28.60	-	-	28 23.50
-โรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง	4 10.50	19 50.00	13 34.20	1 2.60	1 2.60	38 31.90
-ร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ	1 5.90	4 23.50	8 47.10	3 17.60	1 5.90	17 14.20
รวม	13 10.90	43 36.10	44 37.00	14 11.80	5 4.20	119 100.00

Chi-Square 32.63812 D.F. = 12 Significance = .00110

* ไม่ตอบจำนวน 1 ราย

ตารางที่ 48 เมื่อพิจารณาผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 119 ราย พบว่า มีค่าไคสแควร์เป็น 32.63812ระดับความเป็นอิสระ 12 และมีค่าระดับนัยสำคัญ .00110 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพต่างกันจะมีสัดส่วนของการมีทัศนะต่อระดับความคิดเห็นต่อประเด็นเกี่ยวกับ หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.00 โดยอาชีพร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ มีความเห็นระดับปานกลางสูงสุด ร้อยละ 47.10

สรุป ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานต่อทัศนะของผู้ปฏิบัติงานต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปรากฏว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ ต่างกัน จะมีทัศนต่อการปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คำถาม "บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี" โดย เพศชาย จะมีความเห็นด้วยมาก มากกว่าเพศหญิง (ราย ละเอียด ตารางที่ 43)

2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันจะมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

คำถาม "บุคลากรในหน่วยงานท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่าดี" โดยอาชีพ โรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง มีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก สูงสุด (รายละเอียด ตารางที่ 44)

คำถาม "บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถประสานกับหน่วยอื่น เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี" โดย อาชีพ ธุรกิจนำเที่ยวจะ มีระดับความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด สูงสุด (รายละเอียดตารางที่ 45)

คำถาม "บุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้ ที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี" โดยอาชีพโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง จะมีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก สูงสุด (รายละเอียด ตารางที่ 46)

คำถาม "ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ" โดยอาชีพ ธุรกิจนำเที่ยว มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด สูงสุด (รายละเอียด ตารางที่ 47)

คำถาม "หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ" โดย อาชีพโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง มีระดับความเห็นด้วยในระดับมาก สูงสุด (รายละเอียด ตารางที่ 48)

4.2.4 ทดสอบสมมุติฐานในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานจากผู้ที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 โดยมีสมมุติฐานดังนี้

" เจ้าหน้าที่และผู้ที่ทำงานในธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมีความพร้อมและเห็นด้วยต่อการปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย The Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 "

จากการศึกษากรณีเจ้าหน้าที่ระดับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวครั้งนี้ น่าจะเป็นไปตามสมมุติฐานโดยได้ทำการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถาม แบบที่ 2 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนของการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่ได้รับจากผู้ปฏิบัติงาน ในกิจการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว จำนวน 120 คน จาก 11 ประเภทหน่วยงาน (รายละเอียดตามบทที่ 3 ข้อ 3.2) โดยได้แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยให้ค่าคะแนนระดับต่ำสุด 1 คะแนน ระดับสูงสุด 5 คะแนน ปรากฏผลดังนี้

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมาก ในประเด็นความคิดเห็นต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กล่าวคือต่อแนวคิดที่ในประเด็นที่ว่าการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่นๆ ด้วย โดยประเทศไทยมีความได้เปรียบหลายๆ ประเทศเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว อีกทั้งประเทศไทยยังมีความจำเป็นต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเที่ยว (รายละเอียดตามตารางที่ 39) แต่ผู้ปฏิบัติงานยังเห็นว่าประเทศไทยยังมีความได้เปรียบในด้านการท่องเที่ยวอยู่

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อนโยบายในด้านการได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบายรณรงค์กล่าวคือ ต่อแนวคิดในประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ หน่วยงานได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้แจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ และ สินค้าและบริการของหน่วยงานได้จัดให้มีสื่อที่แสดงตราสัญญาลักษณ์ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งที่หน่วยงานที่ให้บริการได้จัดหาไว้บริการนักท่องเที่ยวเอก แต่มีความเห็นด้วยในระดับน้อย ต่อประเด็นที่ว่าหน่วยงานของท่านได้รับสนับสนุนด้านงบประมาณตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ซึ่งมีผลทำให้การปฏิบัติตามนโยบายการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยมีอุปสรรคในการปฏิบัติอันอาจส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผลได้

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย ในระดับมากในประเด็นความพร้อมของบุคลากรในการปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย กล่าวคือ มีความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นที่ว่า ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ และบุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี มีความสามารถประสานการปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี มีความสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี และต่อประเด็นการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามนโยบายและความสะดวกในการรับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีความเห็นด้วยอย่างมากในอันดับท้ายสุด

4.2.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการนำนโยบายในปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวปี 2541 - 2542

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามแบบที่ 2 ส่วนที่ 3 โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน ในกิจการที่เกี่ยวเนื่องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้เสนอแนวคิดปัญหาและวิธีการดำเนินการแก้ไขที่มีต่อการปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและต่อโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นในระหว่าง ปี 2541 - 2542 โดยได้นำข้อมูลที่ได้มารวบรวม จัดหมวดหมู่เสนอตามข้อเท็จจริงในเชิงบรรณา ตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ด้านนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว
   1.1 ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตลอดไปโดยมีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว ปรับปรุงบุคลากร
   1.2 ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มากโดยวางแผนในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการจัดฝึกอบรมสัมมนาประชุมเพื่อชี้แจง ให้ความรู้แก่บุคลากรเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานและกิจการที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีมาตราฐานที่ดีในแนวทางเดียวกัน โดยเน้นการอบรมด้านมารยาทและภาษาการบริการให้มากขึ้นเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีและสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยว

1.3 เชียงใหม่เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้านอาหาร ผลไม้ เห็นควรมีส่งเสริมการจัด Amazing Food and Entertainment ให้ดีกว่าเดิมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากได้รับความสนใจต่อนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

1.4 ควรมีการส่งเสริมรายงานการวิจัย เพื่อจะได้นำข้อมูลรายละเอียดที่ได้ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงนำไปปรับปรุงแก้ไข การปฏิบัติในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ถูกต้องตามอุปทานการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

1.5 ภาครัฐโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้โดยมีการคิดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

1.6 ปลูกฝังจิตสำนึกแก่ประชาชนในการอำนวยความสะดวกและการให้บริการกับนักท่องเที่ยว คอยดูแล และช่วยเหลือในสิ่งที่ทำได้มีจิตสำนึกในการโอบอ้อมอารีย์ต่อชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว การทำตัวเป็นพลเมืองและเจ้าบ้านที่ดีต่อชาวต่างชาติ มิใช่แต่คิดและเฝ้าแต่จะหาผลประโยชน์และเอาเปรียบนักท่องเที่ยวจากช่องว่างที่เกิดขึ้น

1.7 เพิ่มนโยบาย ในการกวดขัน ควบคุมเรื่องหญิงบริการจับกุมผู้ที่หาหญิงบริการให้นักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เนื่องจากเกิดผลเสียมากว่า

2. ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

2.1 ควรออกนิตยสารของทางราชการเกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ แนะนำที่พักให้เป็นสากลทั่วถึง ต่างๆ โดยแยกประเภทชัดเจน รวมถึงวิธีการในการแจกจ่ายเอกสารให้ถึงมือนักท่องเที่ยวผู้ต้องการใช้บริการอย่างทั่วถึงมิใช่ออกเอกสารที่ล้าหลังตามแบบเดิม โดยปรากฏแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมความนิยมไปแล้ว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรพร้อมเรื่องข้อมูลสนับสนุน เพิ่มแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว

2.2 การเพิ่มมาตรการในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เพิ่มมาตรการด้านการโฆษณาเนื่องจากการโฆษณาปัจจุบันอยู่ในวงแคบไม่กว้างครอบคลุมโดยควรที่จะมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อเจาะจงเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม มีการรณรงค์โฆษณาอย่างต่อเนื่อง มิใช่เฉพาะในระหว่างการจัดโครงการ Amazing Thailand เท่านั้น โดยเน้นถึงการให้บริการที่ดีของบริษัททัวร์

2.3 แจกจ่ายเอกสารโฆษณาแหล่งท่องเที่ยวไปให้ทั่วถึงสม่ำเสมอ ทุกหน่วยงานที่มีนักท่องเที่ยวไปใช้บริการมิใช่ต้องให้ร้องขอถึงจะส่งให้ มีการจัดทำสิ่งพิมพ์ ให้มากขึ้นมีการจัดหาวิธีการที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ให้ติดปาก ติดตา ครอบคลุมปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ควรมีการเพิ่มแหล่งข้อมูลให้ทั่วถึงนักท่องเที่ยวมากขึ้นเพื่อเผยแพร่ผ่านเวฟไซด์และ Internet

2.4 เพิ่มการโฆษณาโดยบรรจุข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ และหาแหล่งใหม่ๆ สนับสนุนมิใช่โฆษณาแต่ร้านค้าที่ให้ค่าโฆษณาเท่านั้น

2.5 ควรมีการจัดทำ วีดีโอเทป การโฆษณาออกมาเผยแพร่ให้ส่วนราชการและสถานที่ที่นักท่องเที่ยวไปใช้บริการ เช่น ท่าอากาศยาน ด่านตรวจคนเข้าเมือง สถานีขนส่ง สถานีรถไฟ โดยเป็นภาษาสากล ให้หน่วยงานต่างๆ ได้นำไปเผยแพร่ในระว่างที่นักท่องเที่ยวไปติดต่อใช้บริการ เนื่องจากการแจกจ่ายเอกสารจะได้ครอบคลุม ให้เห็นภาพพจน์ คนส่วนใหญ่ชอบดูมากกว่าการอ่าน

3. ด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3.1 ส่งเสริมความร่วมมือด้านการประสานงาน ระหว่างส่วนราชการผู้กำหนดนโยบายกับภาคเอกชนที่เป็นตัวจักรในการปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

3.2 ภาครัฐ ควรให้ความสำคัญแก่ภาคเอกชนในการเสนอแนะข้อมูลข้อปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติการท่องเที่ยวมากว่าที่เป็นอยู่ ควรปรับเปลี่ยน การทำงาน วิธีการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายเกิดความประทับใจ มิใช่ทำงานแบบจับผิด เช่นกรณีมักคุเทศก์ลืมติดบัตรเป็นการสนับสนุนการปฏิบัติ เพราะเจ้าหน้าที่ภาครัฐบาลบางรายก็ไม่ติดบัตรและป้ายชื่อเช่นกัน

4. แนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.1 ควรมีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้สวยงามอยู่เสมอ มิให้มีสภาพบอบช้ำ ปลูกจิตสำนึกของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มีใจรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกันให้การดูแลรักษา

4.2 ควรมีการรณรงค์รักษาความสะอาดของบ้านเมืองสิ่งแวดล้อม ออกมาพร้อม ๆ กับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.3 ควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เข้ามาเสริมให้มากขึ้น

4.4 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการสนับสนุนรณรงค์ให้ประชาชน เยาวชน และปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อม ให้คงความเป็นเชียงใหม่ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ดี สะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังสื่อที่ได้นำเสนอออกไป มิใช่เป็นเพียงภาพลักษณ์ มีการส่งเสริมประเพณีการแต่งกาย และการพูดภาษาล้านนา ให้มากที่สุด โดยตระหนักรักความเป็นไทย เนื่องจากนักท่องเที่ยวมาเชียงใหม่ยังมีความต้องการเห็นความเป็นเอกลักษณ์ของเชียงใหม่ การเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมแบบล้านนาอยู่

5. มาตราการในการอำนวยความสะดวกและการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

5.1 ควรมีการปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติราชการที่มีต่อนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะระเบียบวิธีการปฏิบัติที่มีต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ ควรมีการลดขั้นตอนการปฏิบัติลง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว

5.2 ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ในการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักนักท่องเที่ยวต่างชาติตามสถานที่ที่นักท่องเที่ยวต้องใช้บริการเป็นประจำ เช่น สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง และจัดบริการตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

5.3 เพิ่มมาตราการ เรื่องการรักษาความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว เพิ่มมาตราการในการป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพยสินของนักท่องเที่ยว

5.4 ควบคุมและเพิ่มมาตราการการลงโทษแก่ผู้กระทำผิดในเหตุที่เกิดแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการที่พ่อค้าและผู้ให้บริการไม่ควรจะเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ควรมีความซื่อสัตย์ช่วยกับสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศไทย การลงโทษแก่ผู้กระทำผิดควรลงโทษโดยเร็ว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวว่าประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเด่นชัดตลอดจนมีแนวทางและวิธีการดำเนินการในอันที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว ควรงดการหาหญิงบริการให้นักท่องเที่ยว เนื่องจากเกิดผลเสียมากกว่าผลดี

4.3 แบบสอบถามแบบที่ 3

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปส่วนบุคคล
2. ทัศนคติของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในระดับผู้บริหาร ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2541 - 2542
3. การทดสอบสมมุติฐานในการวิจัย
4. ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542
5. บทสัมภาษณ์

4.3.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ผู้วิจัยสามารถจำแนกข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของระดับผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในกิจการเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ โดยปรากฏข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 49 เพศ

เดินทางมาเที่ยว เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	11	36.70
หญิง	19	63.30
รวม	30	100.00

ตารางที่ 49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย ส่วนมากเป็นเพศหญิงร้อยละ 63.30 สำหรับเพศชายมีเพียงร้อยละ 36.70

ตารางที่ 50 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
27 ถึง 35 ปี	11	36.70
36 ถึง 45 ปี	13	43.30
46 ปี ขึ้นไป	6	20.00
รวม	30	100.00

* อายุเฉลี่ย 39.57 หรือประมาณ 40 ปี

* อายุต่ำสุด 27 ปี อายุสูงสุด 64 ปี

ตารางที่ 50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย พบว่ามีอายุเฉลี่ยประมาณ 40 ปีโดยมีช่วงอายุ ระหว่าง 36 ถึง 45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 43.30 อายุ ระหว่าง 27 ถึง 45 ปี มากเป็นอันดับสอง ร้อย ละ 36.70 และอายุ 46 ปีขึ้น ไป น้อยที่สุด ร้อยละ20.00

ตารางที่ 51 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น -มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	16.66
อนุปริญญา	2	6.67
ปริญญาตรีขึ้นไป	23	76.67
รวม	30	100.00

ตารางที่ 51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด ร้อยละ 76.67 รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาต้อนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.66 และระดับอนุปริญญาน้อยสุด ร้อยละ 6.67

ตารางที่ 52 อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	16.70
ธุรกิจนำเที่ยว	9	30.00
โรงแรมที่พัก/สถานบันเทิง	11	36.70
ร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ	5	16.70
รวม	30	100.00

ตารางที่ 52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย ประกอบอาชีพโรงแรมที่พัก /สถานบันเทิงมากที่สุด ร้อยละ 36.70 ประกอบอาชีพธุรกิจนำเที่ยว เป็นอันดับสอง ร้อยละ 30.00 สำหรับอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพร้านค้าของที่ระลึก/กิจการอื่น ๆ น้อยที่สุด ร้อยละ 16.70

ตารางที่ 53 ระดับรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15,000 บาท	15	50.00
15,001 ถึง 40,000 บาท	11	36.70
40,001 บาท ขึ้นไป	4	13.30
รวม	30	100.00

* รายได้เฉลี่ย 28,483.333 บาท , รายได้ต่ำสุด 8,000 บาท , รายได้สูงสุด 105,000 บาท ต่อเดือน

ตารางที่ 53 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 28,500 บาท ต่อเดือน และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่มพบว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด ร้อยละ 50.00

ตารางที่ 54 อายุการทำงาน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี ถึง 10 ปี	17	56.70
11 ปี ถึง 20 ปี	11	36.70
21 ปี ขึ้นไป	2	6.70
รวม	30	100.00

* อายุการทำงานเฉลี่ย 11.79 ปี
* อายุการทำงานต่ำสุด 1 ปี อายุการทำงานสูงสุด 40 ปี

ตารางที่ 54 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 ราย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอายุการทำงาน โดยอายุการทำงานเฉลี่ย 11.79 ปี หรือ 12 ปี และเมื่อจัดแบ่งเป็นกลุ่มแล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุการทำงานระหว่าง 1 ถึง 10 ปี มากที่สุด ร้อยละ 56.70 และอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด ร้อยละ 6.70

สรุป สำหรับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบที่ 2 ซึ่งได้รับจากผู้บริหารที่ปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏว่าข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 63.30 มีอายุเฉลี่ย 40 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีอาชีพเกี่ยวกับการบริการด้านโรงแรมที่พัก/สถานบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 18,500 บาทต่อเดือน มีอายุการทำงานเฉลี่ย 12 ปี ประกอบกับที่น่าสังเกตุคือผู้ที่จะปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้สูงเป็นส่วนใหญ่ คือระดับปริญญาตรีขึ้นไป แต่ยังปรากฏบุคคลที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายทำงานในระดับผู้บริหารอยู่ถึง ร้อยละ 16.70 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการศึกษาของประเทศไทยยังอยู่ระหว่างการพัฒนา ซึ่งยังไม่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างของการศึกษา จึงยังปรากฏฐานการศึกษาเดิมอยู่ ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาระดับสูงในอดีต อีกทั้งอาจวิเคราะห์ได้ว่าการทำงานด้านบริการยังต้องอาศัยผู้ที่มีประสพการณ์สูง ซึ่งมีอายุการทำงานมากในการทำงานมาก่อน จึงไม่ได้ทำการเกษียณออกนอกระบบ

4.3.2 ทัศนะของผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บริหาร ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542

ตารางที่ 55 ทัศนะต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-ประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4.30 มาก	.75	13 43.30	14 46.70	2 6.70	1 3.30	- -
-ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว	4.10 มาก	.66	8 26.70	17 56.70	5 16.70	- -	- -
- การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย	4.33 มาก	.71	13 43.40	15 50.00	1 3.30	1 3.30	- -
- อัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น	3.93 มาก	1.02	10 33.30	11 36.70	7 23.30	1 3.30	1 3.30
ค่าเฉลี่ยรวม	4.16 มาก						

ตารางที่ 55 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหารในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในประเด็นที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมากค่าเฉลี่ยรวม 4.16 โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็น

ที่ว่า การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย เป็นอันดับแรก รองลงมา คือประเด็นที่ว่าประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และมีความเห็นต่อประเด็นที่ว่าอัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น ในอันดับท้ายสุด ซึ่งตรงกับทัศนะของระดับผู้ปฏิบัติงาน (ตามตารางที่ 39)

ตารางที่ 56 ทัศนะต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-การเห็นด้วยต่อการที่รัฐบาลประกาศให้ปี 2541 -2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	4.37 มาก	.72	15 50.00	11 36.70	4 13.30	- -	- -
-ความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.37 ปานกลาง	.93	4 13.30	8 26.70	13 43.30	5 16.70	- -
-การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด	4.27 มาก	.87	15 50.00	9 30.00	5 16.70	1 3.30	- -
-การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเชียงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา	3.60 มาก	1.00	5 16.70.	14 46.70	5 16.70	6 20.00	- -
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90 มาก						

ตารางที่ 56 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหารในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541 - 2542 ในประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.90 โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นที่ว่า การที่รัฐบาลประการให้ปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเป็นอันดับแรก รองลงมา คือประเด็นที่ว่าการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด และมีความเห็นต่อประเด็นที่ว่าการมีความสะดวกในการรับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ปรากฏในระดับปานกลาง แสดงถึงความพร้อมของภาคธุรกิจในการดำเนินธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากกว่า ภาครัฐซึ่งมีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ข่าว แต่กลับได้ผลในระดับที่น่าพอใจ (พิจารณาตารางที่ 15 กรณีการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติประกอบ)

ตารางที่ 57 ทัศนะต่องบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบาย

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-หน่วยงานของท่านได้รับการสนุนด้านงบประมาณให้ดำเนินการ ตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	2.04 น้อย	.77	- -	- -	8 30.80	11 42.30	7 26.90
-หน่วยงานของท่าน มีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างพอเพียง	3.65 มาก	1.26	8 27.60	11 37.90	5 17.20	2 6.90	3 10.30
-หน่วยงานของท่านได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ ไว้เพื่อแจกและบริการนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ	3.33 ปานกลาง	1.21	6 20.00	8 26.70	8 26.70	6 20	2 6.70
- สินค้าและบริการของท่านมีสื่อที่แสดงตราสัญญาลักษณ์ ปีรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวเห็นได้ชัดเจน	2.97 ปานกลาง	1.32	4 13.80	7 24.10	7 24.10	6 20.70	5 17.20
ค่าเฉลี่ยรวม	3.00 ปานกลาง						

ตารางที่ 57 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหารในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการทอ่งเที่ยวไทย ปี 2541-2542 ในประเด็นที่เกี่ยวกับการได้รับงบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม 3.00 โดยมีความเห็นด้วยในประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นใน

การให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอในระดับมาก ในประเด็นที่ว่าหน่วยงานของท่านได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้เพื่อแจกและบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ และสินค้าและบริการของหน่วยงานของท่านได้จัดให้มีสื่อที่แสดงตราสัญญาลักษณ์ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวได้เห็นอย่างชัดเจน ในระดับปานกลาง และต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนงบประมาณให้ดำเนินการตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยอย่างเพียงพอ ในระดับเห็นด้วยน้อย ซึ่งตรงกับทัศนะของระดับผู้ปฏิบัติการ (ตารางที่ 41) ซึ่งถึงแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนการปฏิบัติจากภาครัฐซึ่งเป็นหน่วยงานในการสนับสนุนการปฏิบัติ ทั้งการกำหนดนโยบาย และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นงานที่สำคัญยิ่ง ยังไม่ได้รับการยอมรับจากบุคลากรในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดีพอ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

ตารางที่ 58 ทัศนะต่อบุคลากรที่ปฏิบัติตามนโยบาย

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
-การมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	3.00 ปานกลาง	1.07	2 6.90	8 27.60	9 31.00	8 27.60	2 6.90
- บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี	3.97 มาก	.96	10 33.30	10 33.30	11 36.70	8 26.70	1 3.30
- บุคลากรในหน่วยงานท่านสามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี	3.87 มาก	.97	9 30.00	10 33.30	10 33.30	- -	1 3.30
- บุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยอันดี	4.07 มาก	.80	9 31.00	14 48.30	5 17.20	1 3.40	- -
- ท่านได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ	4.50 มาก	.68	18 60.00	9 30.00	3 10.00	- -	- -
ค่าเฉลี่ยรวม	3.88 มาก						

ตารางที่ 58 ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหารในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541-2542 ในประเด็นที่เกี่ยวกับบุคลากรที่ปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.88 โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นที่ว่า ท่านได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการในอันดับแรก รองลงมาได้แก่ประเด็นที่ว่าบุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี โดยปรากฏความเห็นด้วยใน

ระดับปานกลาง ต่อประเด็นที่ว่าการมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับจังหวัดไม่ได้เห็นถึงความสำคัญของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เข้าประชุมเพื่อรับทราบปัญหา และกำหนดแนวทางและวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สรุป ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหารในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีทัศนะต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541-2542 โดยมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมาก(ค่าเฉลี่ยรวมของตารางที่ 55 ถึง 58 เท่ากับ 3.74) โดยมีประเด็นรายละเอียดดังนี้

1. ทัศนะต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย
   ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมาก โดยมีความเห็นด้วยอย่างมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็น การท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย $\bar{X}$ 4.33
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็น ประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย $\bar{X}$ 4.30
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็น ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประการเกี่ยวกับการมีทรัพยกรการท่องเที่ยว $\bar{X}$ 4.10
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็น อัตราค่าเงินบาทที่ลดลงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น ในอันดับท้ายสุด $\bar{X}$ 3.93
2. ทัศนะต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
   ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมากโดยมีความเห็นด้วยอย่างมากเรียบตามค่าเฉลี่ยดังนี้
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่า การที่รัฐบาลประการให้ปี 2541 - 2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย $\bar{X}$ 4.37
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่าการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศ มากที่สุด $\bar{X}$ 4.27
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่าการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยว ประเทศไทยมากกว่าที่ผ่านมา $\bar{X}$ 3.60

มีความเห็นด้วยปานกลาง ต่อประเด็นที่ว่า ความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว $\overline{X}$ 3.37

3. ทัศนะต่อการได้รับงบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบาย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยปานกลาง โดยมีความเห็นด้วยในระดับปานเรียงตามค่าเฉลี่ยดังนี้
   - มีความเห็นด้วยมาก ต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ $\overline{X}$ 3.65
   - มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้เพื่อแจกและบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ $\overline{X}$ 3.33
   - มีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ต่อประเด็นที่ว่า สินค้าและบริการของหน่วยงานของท่านได้จัดให้มีสื่อที่แสดงตราสัญญาลักษณ์ปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวแสดงให้นักท่องเที่ยวได้เห็นอย่างชัดเจน $\overline{X}$ 2.97
   - มีความเห็นด้วยระดับน้อย ต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนงบประมาณให้ดำเนินการตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยอย่างเพียงพอ $\overline{X}$ 2.04

4. ทัศนะต่อบุคลากรที่ปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนะโดยรวมในระดับความเห็นด้วยอย่างมาก โดยมีความเห็นด้วยอย่างมากเรียบตามค่าเฉลี่ย ดังนี้
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่า ท่านได้ให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ $\overline{X}$ 4.50
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่า บุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดี $\overline{X}$ 4.07
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่า บุคลากรในหน่วยงานของท่านสามารถแนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี $\overline{X}$ 3.97
   - มีความเห็นด้วยอย่างมาก ต่อประเด็นที่ว่า บุคลากรในหน่วยงานท่าน สามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี $\overline{X}$ 3.87
   - มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ต่อประเด็นที่ว่า การมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับจังหวัด $\overline{X}$ 3.00

4.3.3 ทดสอบสมมุติฐาน

จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานในส่วนของเจ้าหน้าที่และผู้ที่ปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541-2542 The Amazing Thailand Year Project 1998-1999 โดยมีสมมุติฐานดังนี้ "เจ้าหน้าที่และผู้ที่ทำงานในธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ มีความพร้อมและเห็นด้วยต่อการปฏิบัติตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย"

จากการศึกษากรณีผู้บริหารของหน่วยงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ เป็นไปตามสมมุติฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามแบบที่ 3 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ที่ได้รับจากผู้บริหารในกิจการ ดังกล่าว จำนวน 30 คน จาก 11 ประเภท หน่วยงาน (รายละเอียดตามบทที่ 3 ข้อ 3.3) โดยได้แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ค่าคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน ค่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 5 คะแนน ปรากฏผลดังนี้

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีทัศนะโดยรวมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในระดับเห็นด้วยอย่างมาก กล่าวคือเห็นด้วยอย่างมากในประเด็นที่ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยต้องแข่งขันกับต่างประเทศเป็นอย่างมาก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศแบบต่อเนื่องในกิจการผลิตอื่น ๆ ด้วย ประเทศไทยมีความได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศเกี่ยวกับการมีทรัพยากรการท่องเที่ยว และอัตราค่าเงินบาทที่ลดลงยังส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากขึ้น

ผู้บริหารมีทัศนะโดยรวมต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย ในระดับเห็นด้วยอย่างมาก กล่าวคือมีความเห็นด้วยอย่างมากในประเด็นที่ว่ารัฐบาลประกาศใช้ปี 2541 – 2542 เป็นปี รณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย Thai Amazing Thailand Year Project 1998 - 1999 การรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจะนำรายได้เข้าสู่ประเทศมากที่สุด การรณรงค์ในครั้งนี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเชียงใหม่มากกว่าที่ผ่านมา แต่มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ในเรื่องความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผู้บริหารมีทัศนะโดยรวมต่อบุคลากรในการปฏิบัติตามนโยบายรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยมีระดับเห็นด้วยอย่างมากกล่าวคือมีความเห็นด้วยอย่างมากในประเด็นการให้ความสำคัญต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาใช้บริการ บุคลากรในหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยไมตรีอันดี บุคลากรสามารถ

แนะนำสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นผู้ที่สามารถประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้บริการนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่มีระดับความเห็นด้วยระดับปานกลางสำหรับกรณีการมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด

ผู้บริหารมีทัศนะโดยรวมต่อการได้รับสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบายตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยรวม ในระดับเห็นด้วย ปานกลาง กล่าวคือมีความเห็นด้วยอย่างมากในประเด็นที่ว่าหน่วยงานได้จัดให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ และมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานได้จัดให้มีเอกสารเกี่ยวกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้เพื่อแจกจ่ายและบริการนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ สินค้าและบริการได้จัดให้มีสื่อ ตรา สัญลักษณ์ ปีรณรงค์แสดงให้นักท่องเที่ยวเห็นอย่างชัดเจน อีกทั้งมีความเห็นด้วยในระดับน้อยต่อประเด็นที่ว่า หน่วยงานได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการดำเนินงานตามโครงการ รณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยอย่างเพียงพอ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

4.3.4 ปัญหาข้อเสนอแนะของผู้บริหารต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามโครงการ

1) ปัญหาด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

ควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นโดยดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง เข้าถึงกลุ่มลูกค้ามากที่สุด โดยเอกสาร ภาพยนต์ที่นำเสนอจะต้องจูงใจไม่ยึดติดถึงกฎระเบียบมากมาย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารด้านประชาสัมพันธ์ควรลดเงื่อนไขของทางราชการ โดยทำงานให้รวดเร็วทันกับสถานการณ์ ในการเสนอขาย การทำตลาด โดยมีแนวทางที่ควรคำนึงถึงในการโฆษณาดังนี้

- เพิ่มจำนวนเอกสารสื่อแผ่นพับใบปลิวให้เพียงพอโดยจัดไปวางที่ สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง
- แจกจ่ายภาพยนตร์โฆษณา ขอความร่วมมือบริษัททัวร์ บริษัทรถเช่า สายการบิน ไว้เปิดในระหว่างการเดินทาง
- จัดป้ายบอกราคา ที่พักค่าเช่าชั่วโมง สถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอน เพื่อป้องกันการฉ้อโกง
- เตรียมความพร้อมของข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอ โดยการเสนอขายอย่างต่อเนื่อง กรณีมีการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวควรมีการรณรงค์ให้ครบวงจรทั้ง ภาครัฐ, เอกชน, ชุมชน, สังคม
- การรณรงค์ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน ในขณะเดียวกีจะได้จัดทำสื่อรณรงค์ให้ถูกกับประเภทนักท่องเที่ยว เช่น การอเมซิ่ง เพื่อต้องการเงินตราต่างประเทศเข้ามาเสริมระบบเศรษฐกิจก็สมควรจัดทำสื่อโฆษณาที่เฉพาะเจาะจงนักท่องเที่ยวต่างประเทศ
- การนำเสนอควรเสนอในสิ่งที่ถูกต้องและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อเชียงใหม่ เช่น เสนอ ด้านขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดี ชนพื้นเมืองภูเขา โบราณสถาน มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ มิใช่นำเสนอโดยมีผลประโยชน์แฝงเช่นกรณีการมีผู้อุปการะคุณในการจัดทำสื่อการโฆษณา

2) <u>ปัญหาด้านสถานที่ท่องเที่ยว</u>

- เชียงใหม่ควรมีการพัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้สะอาดสวยงามจัดระเบียบในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว การจัดสาธารณูปโภคไปยังแหล่ง ท่องเที่ยว
- เชียงใหม่ควรมีการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวได้มากขึ้น
- ภาครัฐยังขาดความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ในการที่จะดำเนินการจัดการบริหารแหล่งท่องเที่ยวและแนวทางในการท่องเที่ยว เช่น แนวทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเฉพาะการพัฒนาดูแลปรับปรุงบำรุงรักษา
- นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวโดยจัดให้มีการท่องเที่ยวหลายรูปแบบให้นักท่องเที่ยวใช้เลือกตามความเหมาะสม

3) <u>ปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</u>

- หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจริงจังในการทำหน้าที่ของตน เลิกระเบียบวิธีปฏิบัติแบบเก่า ๆ หากมีนโยบายที่จะทำการท่องเที่ยวให้เป็นธุรกิจแล้ว ควรปรับปรุงตัวให้เข้ากับยุคปัจจุบัน มีความพร้อมในด้านข้อมูลข่าวสาร ลดระเบียบกฎเกณฑ์ เพื่อความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์โลกปัจจุบัน
- หน่วยงานระดับสูงผู้มีส่วนในการกำหนดนโยบายขาดการติดตามงานของหน่วยล่าง ควรมีการติดตามทุกระยะ จึงจะเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- การกำหนดนโยบายควรมีการเตรียมพร้อมทุกอย่างในระบบ ทั้งด้านการกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติออกมาอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้ มีการจัดเตรียมด้านอุปกรณ์ จัดเตรียมสื่อ งบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติ
- ควรมีการประสานการปฏิบัติระหว่างภาครัฐและเอกชน เนื่องจากตัวจักรในการปฏิบัติและสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้จ่ายเงินหมุนเวียนในระบบ คือ เอกชน
- ภาครัฐและชุมชนมองข้ามความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยว โดยมุ่งแต่การประชาสัมพันธ์ ควรที่จะปลุกกระแส การอนุรักษ์ แก่สังคมในขณะเดียวกันรัฐและชุมชนควรดูแล ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- เพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานที่ดูแลการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ เนื่องจากปัจจุบันการดูแลไม่ทั่วถึง หน่วยงานที่ได้รับผลประโยชน์ก็จะได้ตลอดไป ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่เกิดใหม่ จะไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในระบบ

4) <u>ปัญหาเรื่องการดูแล เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว</u>

- ควรดูแลสิทธิประโยชน์ให้นักท่องเที่ยวด้านการควบคุมดูแล ราคาสินค้า การขายสินค้าเกินราคา ควรมีการปิดป้ายราคาชัดเจน
- มีหน่วยงานขึ้นมาตรวจสอบควบคุมคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานเนื่องจากสามารถบอกถึงระดับความสามารถของภาคอุตสาหกรรมในการผลิตของไทยได้
- ป้องกันเรื่องการฮั้ว (สมรู้ร่วมคิด) ในเรื่องค่าคอมมิชั่น ระหว่างบริษัททัวร์ ร้านค้า ร้านอาหาร คนขับรถแท็กซี่บริการ ปัจจุบันได้มีการพาไปยังสถานที่ขายสินค้าโดยมิคิดค่าบริการนำพา
- รณรงค์สร้างนิสัยไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว การต้อนรับนักท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ในขณะเดียวก็รณรงค์ให้มีการหวงแหนในวัฒนธรรม ศิลป และ ยึดมั่นในประเพณีที่ดีงาม เสนอแนะนักท่องเที่ยวในสิ่งที่ถูกที่ควร และให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าให้มากยิ่งขึ้น
- เพิ่มมาตราการในการควบคุมมิจฉาชีพ ให้มากยิ่งขึ้น หากมีการเกิดคดีหรือปัญหาที่เกิดกับนักท่องเที่ยวต่างชาติควรมีดำเนินการให้เสร็จสิ้นเห็นผลโดยเร็ว

4.3.5 บทสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้บริหารในระดับสูงที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานในกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเป็นผู้บริหาร และอีกทั้งเป็นตัวแทนของสมาคมกลุ่มงานอาชีพที่เกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน 5 กิจการในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

1) บริการนำเที่ยว
2) โรงแรมที่พัก
3) ร้านค้าของที่ระลึก
4) ภัตตาคารร้านอาหาร
5) สายการบิน

ซึ่งกิจการทั้ง 5 กิจการนี้เป็นตัวจักรสำคัญ ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อแสดงข้อเท็จจริงและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวของเชียงใหม่อย่างแท้จริงผู้ให้สัมภาษณ์ จึงมีความประสงค์ในการสงวนนามและชื่อหน่วยงานไว้เพื่อเป็นการป้องกัน อคติที่อาจมีกับหน่วยงานและบุคคลดังกล่าวเป็นการส่วนตัว และเพื่อการนำเสนอผลงานวิจัยจะได้ก่อประโยชน์แท้จริงในการนำไปพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป โดยหวังว่าหากมีบุคคลที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีศักยภาพในการกำหนดนโยบาย และการบริหารพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ได้ค้นพบและมีโอกาสได้อ่านวิจัยเล่มนี้จะได้นำไปต่อยอดการพัฒนาให้ถูกต้องส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเชียงใหม่ได้พัฒนาก้าวหน้า อันส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

ผู้วิจัยได้สรุปข้อมูลที่สัมภาษณ์แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านทัศนะต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยรวม

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ได้เริ่มดำเนินการในการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยครั้งนี้ในนามว่า อะเมซิ่งไทยแลนด์ AMAZING THAILAND 1998- 1999 ซึ่งกำหนดจัดทำขึ้นในปี 2541 – 2542 เพื่อเป็นการดึงชาวต่างชาติและหวังกอบโกยเงินของชาวต่างชาติเข้ามาช่วยหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของไทย โดยให้ นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ เข้ามาดูแลการดำเนินการ

ซึ่งในขณะนั้นค่าเงินบาทตกต่ำถึง 40 กว่าบาทและมีท่าว่าจะตกไปเรื่อย ๆ จึงได้ดำเนินนโยบายตามโครงการ Amazing 9 โปรแกรม ด้วยกัน คือ

1) Amazing Shopping Paradise
2) Amazing Taste of Thailand
3) Amazing Arts and Lifestyle
4) Amazing Food and Entertainment
5) Amazing World Heritage
6) Amazing Natural Heritage
7) Amazing Cultural Heritage
8) Amazing Agricultural Heritage
9) Amazing Gateway

ซึ่งขณะนี้ได้ดำเนินการมาจนเกือบครบวาระแล้ว ปรากฏผลว่าการจัดทำใน 1 ปีแรกไม่ได้ผลเลย ยอดนักท่องเที่ยวที่แท้จริงตกลงถึง 5% (วิธีนับยอดนักท่องเที่ยวของภาคเอกชนจะนับจากการให้บริการของสมาชิกของสมาคมที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการท่องเที่ยว) ซึ่งมีสมาชิกอยู่ใน 5 กิจการคือ

1) บริษัทนำเที่ยว
2) โรงแรมที่พัก
3) ร้านค้าของที่ระลึก
4) ภัตตาคารห้องอาหาร
5) สายการบิน

โดยเครือข่ายงานของธุรกิจท่องเที่ยวที่กล่าวมานี้เป็นจุดที่คำนวนจากนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการจริงมิใช่นับจากจำนวนบุคคลที่เดินทางมาจากต่างประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท.) ได้นับเป็น 1 คน ต่อการเดินทาง 1 ครั้ง ซึ่งถึงแม้จะมีการรวบรวมสถิติได้ง่ายแต่มิใช่เป็นนักท่องเที่ยวที่แท้จริง การเดินทางเข้าออกของบุคคลที่เดินทางมาจากต่างชาติไม่ได้หมายว่าเดินทางมาท่องเที่ยวทุกรายไป ทางภาคเอกชนจึงมีวิธีการนับต่างไปจาก ท.ท.ท. ซึ่งมีวิธีการนับตามที่กล่าวมาแล้ว ภาคเอกชนพบว่าปีแรกของการดำเนินการตามโครงการอเมซิ่งไทยแลนด์ยอดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ตกลงไปประมาณ 5% การจองทัวร์จากต่างชาติ ลดลง การสำรองห้อง

พักของสมาคมโรงแรมไทยซึ่งเป็นสมาชิกในภาคเอกชนของเชียงใหม่ลดลง ร้านค้าของที่ระลึกยอดขายตกลง แต่การเดินทางเข้าทางสายการบินเพิ่มขึ้น และตามที่ได้กล่าวมาแล้วการเดินทางเข้าก็มิใช่เป็นยอดนักท่องเที่ยวที่แท้จริง

ถ้าหากถามว่ามีความเห็นด้วยกับการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไหม ภาคธุรกิจต้องตอบว่าเห็นด้วยอย่างมากเนื่องจากเกี่ยวเนื่องโดยตรงต่อกิจการของเรา นั่นหมายถึงรายได้ และผลประโยชน์ที่ภาคธุรกิจได้รับอย่างต่อเนื่องในหลาย ๆ กิจการโดยเฉพาะสมาชิกทั้ง 5 ประเภทของเราจะได้รับโดยทั่วถึงไปทุกจุดซึ่งทางภาครัฐก็เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงมีต่อการดำเนินการต่อปีอเมซิ่งไทยแลนด์ ต่อไปอีก 2 ปี และต้องตอบว่า การดำเนินการตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีแรกไม่ได้ผล เริ่มได้ผลในไตรมาสที่ 2 ของปีที่ 2 นี้ สาเหตุของการดำเนินการในช่วงปีแรกไม่ได้ผลเนื่องจาก

1) การที่รัฐบาลประกาศในปี 2541-2542 เป็นปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Year Project 1998-1999 โดยมิได้มีการเตรียมการร่วมระหว่างภาครัฐเอกชนเพื่อจะได้มีการวางแผน การดำเนินการล่วงหน้า ปฏิทินการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจึงมิได้มีกิจกรรมอะไรที่แปลกใหม่ เสริมเข้าไปในโปรแกรมให้น่าสนใจ คงเป็นเพียงงานเทศกาลตามปกติของแต่ละภาคเท่านั้น หลังจากประกาศแล้วทางภาครัฐ กรณีของเชียงใหม่ก็ได้ให้ภาคเอกชนจัดงานเสริมโดยหวังว่าเอกชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เสริมจากกิจกรรมปกติตามประเพณีแล้ว ซึ่งภาคเอกชนไม่สามารถจัดเตรียมและไม่สามารถตอบภาครัฐได้ในทันทีทันใด ซึ่งการจะทำงานอะไรก็จะต้องมีการประชุมวางแผนและที่สำคัญคือ งบประมาณที่ภาคเอกชนจะต้องจัดหาเพื่อมาดำเนินการเองโดยมิได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ ดังนั้นในปีแรกของการจัดกิจกรรมอะเมซิ่งไทยแลนด์ จึงไม่มีกิจกรรมของเอกชนเข้าร่วม อันส่งผลทำให้การจัดงานไม่ได้ผลในปีแรก

2) ภาครัฐมิได้แจ้งให้ภาคเอกชนทราบล่วงหน้ากรณีจะทำการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากหน้าที่ของรัฐ ซึ่งหมายถึง ท.ท.ท. มีหน้าที่หลัก ๆ ในการประชาสัมพันธ์ แต่ตัวจักรในการดำเนินการให้เกิดรายได้ที่แท้จริงคือ ภาคเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวเนื่องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หากมีการแจ้งล่วงหน้า ภาคเอกชนแต่ละหน่วยจะได้มีการวางแผนการขายได้ถูกต้อง อะไรขายได้เอกชนก็จะเสนอขายแก่นักท่องเที่ยวเพื่อจะได้ดึงเงินออกจากกระเป๋านักท่องเที่ยวได้มากที่สุดแต่มิใช่การทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าถูกปล้นและมีความรู้สึกไม่เต็มใจที่จะจ่าย รู้สึกไม่คุ้มค่าในสิ่งที่ได้รับมาในระหว่าง การกิจกรรมการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือมาเมื่อไรก็เหมือน ๆ กัน

วิธีการดำเนินการที่ดี ตามวงจรนั้นแล้วภาคเอกชนจะต้องมีการโฆษณาสินค้าทางตลาดก่อน ซึ่งต้องมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป เพื่ออาศัยทำความเข้าใจกับบริการเครือข่ายในต่างประเทศหรือตัวแทนในต่างประเทศ ดังนั้นการนำพานักท่องเที่ยวเข้ามาในปีแรกของการทำ Amazing Thailand จึงไม่ได้ผลและมาได้ผลในปีที่ 2 ธุรกิจของพวกเราจึงเริ่มดีขึ้น

3) การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐยังไม่ดีพอเนื่องจากการประกาศปีรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยไปพร้อมกับการโฆษณาในต่างประเทศยังไม่ทั่วถึง นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาส่วนมากไม่รู้เรื่องกิจกรรมของ Amazing Thailand มาก่อนเลยและมารู้เมื่อถึงสนามบินเท่านั้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ควรมีการแก้ไขได้ ในเมื่อทราบตัวปัญหา คือ ต้องอาศัยความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น ปัจจุบันรัฐใช้วิธีการสั่งการโดยมิได้เข้ามามองปัญหาที่เกิดขึ้นของภาคเอกชน เช่น กรณีการประกาศปี Amazing Thailand ก็จะต้องมีการวางแผน ประชุมชี้แจง ให้ทางภาคเอกชน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการก่อนมิใช่ภาครัฐทำภาคทฤษฎี และเอกชนผู้ปฏิบัติตอบสนองไม่ได้ แล้วการทำโครงการใด ๆ ก็จะไม่สำฤทธิ์ผล

2. ด้านทัศนะต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย

การดำเนินการในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นการดำเนินการส่วนใหญ่ในภาคบริการ เป็นงานที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวเนื่องกับจิตใจถ้าผู้ไม่ได้สัมผัสจริง ๆ จะไม่สามารถตอบได้ เรียนรู้ได้ยาก ที่สำคัญ คือ ทำอย่างไร ให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจมากที่สุดยินดีที่จะจ่ายจะซื้อจะให้ซึ่งเป็นนามธรรม เรามิได้ขายสินค้าแต่ขายบริการ ดังนั้น ปัจจัยเกี่ยวเนื่องต่าง ๆ จะต้องเข้าใจด้วย ความรู้สึกของคนเรานั้นเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก ซึ่งธุรกิจท่องเที่ยวต้องคำนึงอย่างมาก คือ

- การสื่อสารระบบการติดต่อของเครือข่ายงานในการนำพานักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามา
- การสร้างความเชื่อมั่นความเชื่อถือให้เกิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด
- การสร้างมูลค่าราคาที่นักท่องเที่ยวพอใจอย่างยิ่ง
- จำเป็นต้องมีปัจจัยเสริมในการนำเสนอแกนักท่องเที่ยว
- การควบคุมปัจจัยแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นอาจกระทบและทำความรู้สึกที่ดีของนักท่องเที่ยวเสียไป

เชียงใหม่เป็นเมืองที่มีความพร้อมเกือบทุกด้าน ที่จะสามารถนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นศิลป วัฒนธรรม ประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

ชาวไทยภูเขา สนามกอลฟ์ แหล่งบันเทิง โรงแรมทุกระดับให้เลือก ขาดอยู่อย่างเดียวคือ ทะเล การคมนาคมของเชียงใหม่ก็สะดวก ประชาชนชาวเชียงใหม่ขึ้นชื่อว่ามีน้ำใจงาม

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นความได้เปรียบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ ซึ่งคู่แข่งของเชียงใหม่ในภาคเหนือ ขณะนี้ได้แก่ เชียงราย และปัจจุบันภาคธุรกิจท่องเที่ยวของเชียงใหม่ได้ดำเนินกลยุทธโดยการรวมกลุ่ม จังหวัดได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน และได้ดึงเชียงราย เข้ามาร่วมในกลุ่มภาคเหนือ โดยให้เชียงใหม่เป็นผู้นำในการขาย อีกทั้งยังมีการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากมายโดยการดึงชุมชนเข้ามาร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ ซึ่งหมายถึง องค์การบริการส่วนตำบล (อบต.) และเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจาก อบต. มีงบประมาณ ในการดำเนินงานพัฒนาและรักษาแหล่งท่องเที่ยวได้เองโดยมีความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณ อีกทั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.) ก็ได้ดำเนินการร่วมในการพัฒนาอีกทางหนึ่ง เช่น การจัดทำถนน สิ่งอำนวยความสะดวก ให้นักท่องเที่ยวสามารถไปถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ เช่น ปัจจุบันมีการนำพาโดยชมรมธุรกิจการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ ไปสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชียงใหม่ที่อำเภอเวียงแหง อำเภอแม่วาง อำเภอแม่วิน ซึ่งต้องพาผู้ขายสินค้า (ภาคเอกชน) ไปดูจริง ๆ ว่าจะเสนอขายได้ไหม ซึ่งขณะนี้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มความสำคัญขึ้น การดำเนินการดังกล่าวจึงส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ได้รับความนิยมและการยอมรับของตลาด ในทัศนะวิสัยของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ ยังคงได้เปรียบหลาย ๆ จังหวัดในภาคเหนือ **ยกเว้น** เชียงราย ซึ่งเป็นคู่แข่งสำคัญ ซึ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของเชียงรายดีมาก

กรณีค่าเงินบาทที่ลดลงก็มีส่วนเสริมเรื่องการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่า มาประเทศไทยเสียค่าใช้จ่ายถูกลง และขณะนี้ประเทศไทยก็เป็นประเทศที่ได้เปรียบหลาย ๆ ประเทศ เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ รวมทั้งได้เปรียบในเรื่องสถานการณ์ทางการเมืองของเพื่อนบ้าน ตอนนี้คู่แข่งการท่องเที่ยวของไทยที่สำคัญได้แก่ สิงคโปร์ สิงคโปร์มีกลยุทธในการทำตลาดที่ดีมาก โดยเขาเห็นความสำคัญของโฆษณา ทำภาพยนต์โฆษณาไปนำเสนอยังยุโรป ซึ่งได้บวกเอาแหล่งท่องเที่ยวทางภาคใต้ของประเทศไทย ในโปรแกรมการท่องเที่ยวด้วย วิธีการที่อาศัยทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย ไปเป็นจุดขายของสิงคโปร์นั้น เมื่อพิจารณาโดยถ่องแท้แล้วก็เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของไทยด้วยในแง่การนำเสนอสินค้าแทนประเทศไทย หากภาครัฐและชุมชนของเราแข็งก็สามารถที่จะเรียกร้องต่อรองในผลประโยชน์ได้ในแง่ของอธิปไตยเหนือดินแดน

3. ทัศนะต่อการได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติ

ในความคิดเห็นของภาคเอกชน ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว เอกชนมีความรู้สึกโดดเดี่ยวไม่สามารถปรึกษาภาครัฐได้ ซึ่งการดำเนินธุรกิจอยู่ในรูปแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา ขาดองค์กรที่ดีมารองรับปัญหาที่เกิดขึ้น เอกชน เป็นเพียงผู้รับคำสั่งเท่านั้น เอกชนมิได้รับงบประมาณในการดำเนินการเลย ทั้งด้านเอกสารการโฆษณาที่ ท.ท.ท. ทำขึ้นมาสนับสนุนก็ไม่เพียงพอ และเอกสารไม่สมบูรณ์ไม่เป็นปัจจุบัน กรณีการขอเอกสารเพื่อไปทำตลาดที่ต่างประเทศ มักได้คำตอบจากรัฐ (ท.ท.ท.) ให้ไปรับยังตัวแทนของรัฐ ในต่างประเทศ ซึ่งในการไปทำตลาดในต่างประเทศด้านเอกสารน่าจะต้องมีการเตรียมการได้ก่อนไปเสนอขายเพื่อจะได้วางแผนตลาดได้ รวมถึง การคาดเดาปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ อีกทั้งเมื่อไปถึงยังต่างประเทศแล้ว ก็ไม่มีเอกสารในการ รณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่เลย คงมีแต่เพียงของจังหวัดภูเก็ต ที่มีเอกสารพร้อม เช่นกรณี ที่สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวและสมาคมโรงแรมของเชียงใหม่ ได้ไปทำตลาดที่ฟิลิปปินส์ ในการนำการประชุม ของผู้นำธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB.) เข้ามาทำการประชุมที่เชียงใหม่ จำนวน 3,500 คน ในเดือนพฤษภาคม 2542 ไม่สามารถรับเอกสารที่เชียงใหม่ได้ ต้องไปรับที่ตัวแทนที่ประเทศฟิลิปปินส์และเมื่อไปถึงที่ประเทศฟิลิปปินส์ก็ไม่มีเอกสารใด ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่เลย ต้องไปขอรับจากสิงคโปร์ ซึ่งเอกสารที่ได้ไม่เป็นปัจจุบันสร้างปัญหามาก ผู้นำภาครัฐของเชียงใหม่ก็ไม่เข้ามาแก้ไขปัญหาแต่อย่างไร คงปล่อยให้ภาคเอกชนแก้ปัญหากันเอง

ในที่สุดจากความพยายามของภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ จึงได้มีการลงนามร่วมระหว่างเชียงใหม่กับสมาคมธนาคารพัฒนาเอเชีย ตกลงประชุม ADB. ที่จังหวัดเชียงใหม่ ขณะนี้สมาคมโรงแรมไทยรายงานห้องพักในราคามาตรฐาน มีการจองห้องพักเต็มหมด อีกทั้งบุคคลที่มา เป็นผู้มีศักยภาพในการจ่าย การคิดการวางแผน การลงทุน กรณีดังกล่าวหากได้มีการวางแผนต้อนรับและทำตลาดในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างดีแล้วก็จะสามารถกระตุ้น การใช้จ่ายการลงทุนของผู้มาประชุมจำนวน 3,500 คน อีกทั้งคณะผู้ติดตามอีกได้อย่างครบวงจร ซึ่งเป็นจำนวนเงินมหาศาลส่งผลให้เศรษฐกิจของเชียงใหม่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

แต่ผลที่ทางภาคเอกชนได้รับ คือ คำตำหนิจากผู้นำภาครัฐของเชียงใหม่ กรณีทำงานโดยมิได้ปรึกษากล่าวหาว่าทำงานล้ำหน้า ซึ่งผู้ที่ประสานงานฝ่าย ADB. ก็ให้เหตุผลว่า การติดต่อภาครัฐ/ธนาคารแห่งประเทศไทย ยุ่งยากมากในกฎระเบียบ และล่าช้า ในการดำเนินการประสานงานยากลำบากได้คำตอบช้า จึงได้ให้ภาคธุรกิจดำเนินการแทน

ดังนั้นการได้รับการสนับสนุนด้านการปฏิบัติจากภาครัฐ ภาคเอกชนจึงมีความเห็นว่าไม่ดีเท่าที่ควร รัฐรู้แต่ว่าการประชาสัมพันธ์ แต่มิได้ตระหนักว่าภาคเอกชนจะเป็นตัวขับเคลื่อนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเป็นผู้ขายสินค้าที่แท้จริง สามารถสร้างมูลค่าได้ ดังนั้น ควรจะมีการให้ความสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติมากกว่าที่เป็นอยู่มิใช่จะใช้วิธีการสั่งการควรใช้วิธีความร่วมมือมากกว่า

4. ด้านบุคลากรของภาคเอกชนในการสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบายการณรงค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

บุคลากรในภาคเอกชนที่เป็นตัวจักรในการดำเนินงานส่วนมาก ในความเห็นว่า เป็นผู้มีความพร้อมอย่างมากในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากเป็นอาชีพที่นำมาซึ่งรายได้ แบบต่อเนื่อง หากเขาสามารถเสนอขายได้มากเท่าไรก็หมายถึงการนำมาซึ่งขายได้มากขึ้นเป็นทวีคูณ เรื่องบุคลากรในการปฏิบัติคิดว่าไม่มีปัญหา ทุกคนในภาคบริการตระหนักและทราบดีว่าหากนโยบายสำฤทธิ์ผลแล้ว เศรษฐกิจของพวกเขาก็ดีตามไปด้วย

บุคลากรของภาคเอกชนมีความพร้อมในการทำตลาดในการเสนอขายดังเช่นกรณีที่กล่าวมาข้างต้น หากมีการค้นพบหรือเสนอแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ มาถึงภาคเอกชน ก็จะจัดทีมงานและผู้ที่สามารถเสนอขายไปยังจุดดังกล่าว เพื่อไปดูและสำรวจพื้นที่เพื่อจะได้ไปทำตลาดได้ เช่น ที่ตำบลโป่งแยง หมู่บ้านแม้ว ผานกตก ภาคเอกชนได้รับรายงานจาก อบต. ว่ามีความเป็นไปได้ในการทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม เมื่อภาคเอกชนได้เข้าไปสำรวจแล้วเห็นว่าสามารถนำเสนอเป็นจุดขายได้ ภาคเอกชนก็มีการขอความร่วมมือจาก องค์การบริหารส่วนตำบล และ องค์การร่วมภาครัฐและเอกชน เข้าไปดูแลความสะดวกในการทำถนนเข้าไปถึง ปัจจุบันก็เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวไปแล้ว

5. สรุปปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ปี 2541-2542 : กรณีจังหวัดเชียงใหม่

1) การขาดการประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศ
2) เอกสารการประชาสัมพันธ์มีน้อยไม่เพียงพอและไม่เป็นปัจจุบัน
3) ขาดการวางแผนในการดำเนินงานอย่างครบวงจร
4) การได้รับการสนับสนุนการปฏิบัติจากภาครัฐมีน้อยมาก

5) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ซึ่งทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์และวางแผน และภาคเอกชนซึ่งเป็นตัวจักรในการเสนอขาย

6) ภาครัฐขาดการให้ความสำคัญกับภาคเอกชน

7) สำนักงานตัวแทนในต่างประเทศไม่มีเอกสารและข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ไว้บริการ

8) การดำเนินการต่าง ๆ ยังไม่ประสานการปฏิบัติอย่างจริงจัง

6. ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนให้ในการแก้ไขการดำเนินการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

1) สำนักงานตัวแทนในต่างประเทศ เมื่อมีแล้วต้องมีเอกสารไว้แจกจ่ายให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศทราบ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต้องเป็นปัจจุบันและถูกใจ

2) เพิ่มการประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศหรือกลุ่มประเทศเป้าหมายให้ได้

3) การดำเนินการในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องมีการประสานการปฏิบัติอย่างจริงจังครบวงจร โดยดำเนินการแบบความร่วมมือร่วมระหว่างหน่วยงานอย่างจริงจัง เริ่มตั้งแต่การสำรวจตลาด → เสนอขาย → นักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงประเทศ → การทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ → โรงแรมที่พัก → ทัวร์ในประเทศ → สถานที่ท่องเที่ยวบันเทิง วัฒนธรรมประเพณี ชุมชน → ร้านค้าของที่ระลึก → ส่งนักท่องเที่ยวกลับ

4) ให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นในการร่างแผนงานการท่องเที่ยวต่าง ๆ

5) เพิ่มมาตราการด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

6) ออกมาตรการป้องกันดูแลเรื่องสาธารณูปโภค และอนามัยน้ำและอาหาร

7) ควบคุมดูแลการหลอกลวงเรื่องราคาสินค้าที่นำเสนอนักท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

8) ลดขั้นตอนระเบียบการปฏิบัติการทำงานของภาครัฐ